UPOZORNĚNÍ:

Ačkoliv jsou tyto texty doslovným překladem originálního textu rozhodnutí výkonného ředitele EASA, slouží příslušné dokumenty připravované ÚCL pouze pro informační účely a ÚCL nenese za jejich obsah odpovědnost. Tyto texty nemají žádnou právní hodnotu. Originální znění naleznete v Úřední publikaci Agentury, tj. na webových stránkách http://easa.europa.eu.

Datum aktualizace tohoto dokumentu: 28. 7. 2020

Rozhodnutí výkonného ředitele

2020/004/R

ze dne 18. března 2020

kterým se vydávají Přijatelné způsoby průkazu a poradenský materiál k Příloze III (Část SFCL) k prováděcímu nařízení Komise (EU) 2018/1976

„AMC & GM k Části SFCL – 1. vydání“

VÝKONNÝ ŘEDITEL AGENTURY EVROPSKÉ UNIE PRO BEZPEČNOST LETECTVÍ (EASA)

s ohledem na nařízení (EU) 2018/1139[1], a zejména na článek 104 odst. 3 písm. a) tohoto nařízení,

s ohledem na nařízení (EU) č. 1178/2011, a zejména na bod ARA.GEN.120 Přílohy VI (Část ARA) tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) EASA vydává, v souladu s článkem 76 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1139, certifikační specifikace a přijatelné způsoby průkazu, jakož i poradenský materiál pro uplatňování nařízení (EU) 2018/1139 a aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých na jeho základě.

(2) Přijatelné způsoby průkazu jsou nezávazné standardy vydané EASA, které mohou být osobami a organizacemi využity k prokázání vyhovění nařízení (EU) 2018/1139, aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých na jeho základě.

(3) Poradenský materiál je nezávazný materiál vydaný EASA, který pomáhá ilustrovat význam požadavku nebo specifikace a používá se k podpoře výkladu nařízení (EU) 2018/1139, aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých na jeho základě, certifikačních specifikací a přijatelných způsobů průkazu.

(4) V souladu s nařízením (EU) 2020/358[2], byly pro kluzáky stanoveny samostatné požadavky týkající se letových posádek, jako Příloha III (Část SFCL) k prováděcímu

[1] Nařízení (EU) 2018/1139 Evropského parlamentu a Rady ze dne 4. července 2018 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Agentury Evropské unie pro bezpečnost letectví, kterým se mění nařízení (ES) č. 2111/2005, (ES) č. 1008/2008, (EU) č. 996/2010, (EU) č. 376/2014 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU a 2014/53/EU a kterým se zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 a (ES) č. 216/2008 a nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 (Úř. věst. L 212, 22.08.2018, s. 1) (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1535612134845&uri=CELEX:32018R1139).

nařízení Komise (EU) 2018/1976[3]. Proto musí EASA vydat Přijatelné způsoby průkazu (AMC) a poradenský materiál (GM) k nové Části SFCL.

(5) EASA je povinna, na základě článku 4 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2018/1139, zohledňovat současný stav techniky a osvědčené postupy v oblasti letectví. Při tvorbě AMC a GM k Části SFCL byly využity určité AMC a GM k Příloze I (Část FCL) k nařízení (EU) č. 1178/2011[4], které byly v případě potřeby revidovány s ohledem na proporcionálnější požadavky na udělování průkazů způsobilosti letovým posádkám kluzáků stanovené v Části SFCL.

(5) EASA, v souladu s článkem 115 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2018/1139 a článkem 16 „Zvláštní postup pro předpisovou činnost: zrychlený postup“ postupu pro předpisovou činnost EASA[5], konzultovala zúčastněné strany, stejně jako své poradní orgány ohledně záležitostí, které jsou předmětem tohoto rozhodnutí, a zohlednila obdržené připomínky.

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Přijatelné způsoby průkazu a poradenský materiál k příloze III (Část SFCL) k prováděcímu nařízení (EU) 2018/1976 se tímto stanovují v příloze k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost následující den po svém uveřejnění v Úřední publikaci EASA.

Použije se od 8. dubna 2020.

V Kolíně nad Rýnem dne 18. března 2020

Za Agenturu Evropské unie pro bezpečnost letectví
Výkonný ředitel

Patrick KY

---

[2] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/358 ze dne 4. března 2020, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/1976, pokud jde o průkazy způsobilosti pilota kluzáků (Úř. věst. L 67, 5.3.2020, s. 57) (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1584431823553&uri=CELEX:32020R0358).

[3] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1976 ze dne 14. prosince 2018, kterým se stanoví podrobná pravidla pro provoz kluzáků podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1139 (Úř. věst. L 326, 20.12.2018, s. 64) (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1580285125563&uri=CELEX:32018R1976).

[4] Nařízení Komise (EU) č. 1178/2011 ze dne 3. listopadu 2011, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se posádek v civilním letectví podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 (Úř. věst. L 311, 25.11.2011, s. 1) (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1579687825082&uri=CELEX:32011R1178).

[5] Rozhodnutí správní rady EASA (MB) 18-2015 ze dne 15. prosince 2015, kterým se nahrazuje rozhodnutí 01/2012 týkající se postupu použitého Agenturou při vydávání stanovisek, certifikačních specifikací a poradenského materiálu („postup pro předpisovou činnost“) (http://www.easa.europa.eu/system/files/dfu/EASA%20MB%20Decision%2018-2015%20on%20Rulemaking%20Procedure.pdf).

Přijatelné způsoby průkazu (AMC) a poradenský materiál (GM) k Části SFCL

Požadavky na udělování průkazů způsobilosti letovým posádkám kluzáků

První vydání

18. března 2020[1]

[1] Datum vstupu v platnost tohoto vydání prosím viz rozhodnutí 2020/004/R v Úřední publikaci Agentury.

OBSAH

GM1 SFCL.001 Oblast působnosti 5
POUŽITÁ TERMINOLOGIE TÝKAJÍCÍ SE KLUZÁKŮ, MOTOROVÝCH KLUZÁKŮ A TMG 5
AMC1 SFCL.015 Žádost o vydání, prodloužení platnosti a obnovu průkazu SPL, jakož i souvisejících práv, kvalifikací a osvědčení 5
FORMULÁŘE ŽÁDOSTÍ A ZPRÁV 5
AMC1 SFCL.045(a)(4) Povinnost mít u sebe doklady a předkládat je 5
DOSTATEČNÉ ÚDAJE ZÁPISNÍKU LETŮ PILOTA 5
AMC1 SFCL.050 Vedení záznamů o době letu 5
VŠEOBECNĚ 5
AMC1 SFCL.115(a)(2)(ii)(A) SPL – práva a podmínky 6
PRAXE PO VYDÁNÍ PRŮKAZU SPL NEZBYTNÁ PRO PŘEPRAVU CESTUJÍCÍCH 6
AMC1 SFCL.130 SPL – výcvikový kurz a požadavky na praxi 6
VÝUKA TEORETICKÝCH ZNALOSTÍ PRO SPL 6
AMC2 SFCL.130 SPL – výcvikový kurz a požadavky na praxi 9
LETOVÝ VÝCVIK PRO PRŮKAZ SPL 9
AMC3 SFCL.130 SPL – výcvikový kurz a požadavky na praxi 16
ČÁSTI VÝCVIKU PRO PRVOTNÍ VYDÁNÍ SPL S PRÁVY TMG 16
GM1 SFCL.130(a)(2)(iv) SPL – výcvikový kurz a požadavky na praxi 16
POUŽITÍ TMG V PRŮBĚHU VÝCVIKU PRO PRVOTNÍ VYDÁNÍ SPL BEZ PRÁV TMG 16
AMC1 SFCL.135 SPL – zkouška z teoretických znalostí 16
GM1 SFCL.135 SPL – zkouška z teoretických znalostí 17
TERMINOLOGIE 17
AMC1 SFCL.145 SPL – praktická zkouška dovednosti 17
(a) VŠEOBECNĚ 17
(b) DODATEČNÁ NASTAVENÍ PRO ZKOUŠKY DOVEDNOSTI V TMG 17
(c) POVOLENÉ ODCHYLKY LETOVÉ ZKOUŠKY 17
(d) OBSAH ZKOUŠKY DOVEDNOSTI 18
AMC1 SFCL.150(b) SPL – práva týkající se kluzáků a TMG 21
ROZŠÍŘENÍ PRÁV NA TMG 21
GM1 SFCL.150(c) SPL – práva týkající se kluzáků a TMG 28
SEZNÁMENÍ SE S POSTUPY SPOUŠTĚNÍ/ZASTAVENÍ MOTORU 28
AMC1 SFCL.150(e) SPL – práva týkající se kluzáků a TMG 28
ROZŠÍŘENÍ PRÁV O KLUZÁKY 28
AMC1 SFCL.155(a)(2) SPL – způsoby vypouštění 29
VÝCVIK SAMOSTATNÉHO VYPOUŠTĚNÍ 29
GM1 SFCL.155(a)(4) SPL – způsoby vypouštění 29
DALŠÍ METODY VYPOUŠTĚNÍ 29
AMC1 SFCL.160 SPL – požadavky na rozlétanost 29
ZÁPOČET ZA DOBU LETU ABSOLVOVANOU NA KLUZÁCÍCH PODLE ČLÁNKU 2(8), STEJNĚ JAKO PŘÍLOHY I ZÁKLADNÍHO NAŘÍZENÍ 29
AMC1 SFCL.160(a)(1)(ii) SPL – požadavky na rozlétanost 29

CVIČNÉ LETY 29
AMC1 SFCL.160(e) Požadavky na rozlétanost 30
ROZLÉTANOST PRO PŘEPRAVU CESTUJÍCÍCH 30
AMC1 SFCL.200(b) Práva pro akrobacii 30
VÝCVIK PRO ZÁKLADNÍ PRÁVA PRO AKROBACII 30
AMC1 SFCL.200(c) Práva pro akrobacii 31
VÝCVIK PRO POKROČILÁ PRÁVA PRO AKROBACII 31
AMC1 SFCL.200(d) Práva pro akrobacii 32
VÝCVIK V AKROBATICKÉM LÉTÁNÍ S MOTOROVÝM POHONEM 32
AMC1 SFCL.200(e) Práva pro akrobacii 32
ZÁPOČET KVALIFIKACE PRO AKROBATICKÉ LETY PODLE NAŘÍZENÍ (EU) č. 1178/2011 . 32
AMC1 SFCL.205 Kvalifikace pro vlečení kluzáků a transparentů 32
VÝCVIK PRO KVALIFIKACI PRO VLEČENÍ KLUZÁKŮ A TRANSPARENTŮ 32
AMC1 SFCL.210 Kvalifikace pro noční lety s TMG 34
VÝCVIK PRO KVALIFIKACI PRO PRO NOČNÍ LETY S TMG 34
AMC1 SFCL.215 Práva pro létání s kluzáky v oblačnosti 35
VÝCVIK PRO PRÁVA PRO LÉTÁNÍ S KLUZÁKY V OBLAČNOSTI 35
AMC1 SFCL.315(a)(7)(ii) Osvědčení FI(S) – práva a podmínky 37
PROKÁZÁNÍ SCHOPNOSTI POSKYTOVAT VÝUKU VE VÝCVIKOVÝCH KURZECH FI(S) 37
AMC1 SFCL.325 Odborná způsobilost a hodnocení FI(S) 37
AMC1 SFCL.330(a) FI(S) – výcvikový kurz 38
PŘEDVSTUPNÍ HODNOCENÍ 38
AMC1 SFCL.330(b) FI(S) – výcvikový kurz 38
(a) VŠEOBECNĚ 38
(b) OBSAH 39
AMC1 SFCL.345 FI(S) – hodnocení odborné způsobilosti 57
VŠEOBECNĚ 57
AMC2 SFCL.345 FI(S) – hodnocení odborné způsobilosti 58
OBSAH HODNOCENÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI 58
AMC3 SFCL.345 FI(S) – hodnocení odborné způsobilosti 60
FORMULÁŘ ŽÁDOSTI A ZPRÁVY PRO HODNOCENÍ ODPBORNÉ ZPŮSOBILOSTI FI(S) 60
AMC1 SFCL.360(a)(1)(i) Osvědčení FI(S) – požadavky na rozlétanost 62
UDRŽOVACÍ VÝCVIK INSTRUKTORA 62
GM1 SFCL.360(a)(1)(i) Osvědčení FI(S) – požadavky na rozlétanost 62
ČETNOST UDRŽOVACÍHO VÝCVIKU INSTRUKTORA 62
AMC1 SFCL.360(a)(2) Osvědčení FI(S) – požadavky na rozlétanost 63
PROKÁZÁNÍ SCHOPNOSTI POSKYTOVAT VÝCVIK 63
GM1 SFCL.405 Omezení práv v případě právně zaručených zájmů 63
GM1 SFCL.405(a) Omezení práv v případě právně zaručených zájmů 63
EXAMINÁTOŘI, KTEŘÍ PROVÁDĚLI VÝCVIK UCHAZEČE 63
AMC1 SFCL.410(b)(3) Provádění zkoušek dovednosti, přezkoušení odborné způsobilosti a hodnocení odborné způsobilosti 63
FORMULÁŘ ŽÁDOSTI A ZPRÁVY PRO ZKOUŠKU DOVEDNOSTI NEBO PŘEZKOUŠENÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI SPL 63

AMC1 SFCL.415(c)(2) Osvědčení FE(S) – práva a podmínky 65
ZVLÁŠTNÍ VÝCVIK PRO PRÁVA EXAMINÁTORA V SOUVISLOSTI S OSVĚDČENÍM FI(S) 65
AMC1 SFCL.420(d) Osvědčení FE(S) – předpoklady a požadavky 65
HODNOCENÍ PŘÍSLUŠNÉ PRŮPRAVY ŽADATELE 65
AMC1 SFCL.430 Osvědčení FE(S) – standardizační kurz 65
(a) VŠEOBECNĚ 65
(b) OBSAH 66
AMC2 SFCL.430 Osvědčení FE(S) – standardizační kurz 66
STANDARDIZAČNÍ UJEDNÁNÍ PRO EXAMINÁTORY 66
GM1 SFCL.430 Osvědčení FE(S) – standardizační kurz 69
PLÁNOVÁNÍ ZKOUŠEK A PŘEZKOUŠENÍ 69
AMC1 SFCL.445 Osvědčení FE(S) – hodnocení odborné způsobilosti 69
(a) VŠEOBECNĚ 69
(b) DEFINICE 70
(c) PROVÁDĚNÍ HODNOCENÍ 70
(d) INSTRUKTÁŽ „KANDIDÁTA“ 70
(e) HODNOCENÍ 71
(f) POLETOVÝ ROZBOR 71
(g) POŘÍZENÍ ZÁZNAMU NEBO DOKUMENTACE 71
(h) PROKÁZÁNÍ TEORETICKÝCH ZNALOSTÍ 71
AMC1 SFCL.445; SFCL.460 Osvědčení FE(S) – hodnocení odborné způsobilosti; Osvědčení FE(S) – platnost, prodloužení platnosti a obnova 71
KVALIFIKACE SLUŽEBNĚ STARŠÍCH EXAMINÁTORŮ 71
AMC1 SFCL.460(b)(1) Osvědčení FE(S) – platnost, prodloužení platnosti a obnova 72
UDRŽOVACÍ KURZ PRO EXAMINÁTORY 72
AMC1 SFCL.460(b)(2) Osvědčení FE(S) – platnost, prodloužení platnosti a obnova 72
PROKÁZÁNÍ SCHOPNOSTI PROVÁDĚT ZKOUŠKY DOVEDNOSTI, PŘEZKOUŠENÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI NEBO HODNOCENÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI 72

GM1 SFCL.001 Oblast působnosti

POUŽITÁ TERMINOLOGIE TÝKAJÍCÍ SE KLUZÁKŮ, MOTOROVÝCH KLUZÁKŮ A TMG

(a) Pokud požadavky Části SFCL odkazují na „kluzáky“, zahrnuje to motorové kluzáky, stejně jako turistické motorové kluzáky (TMG), pokud není stanoveno jinak.

(b) V souvislosti s kluzáky vyjma TMG se používá pojem „vypouštění *(launch)*“, kdežto v souvislosti s TMG se používá pojem „vzlet *(take-off)*“.

AMC1 SFCL.015 Žádost o vydání, prodloužení platnosti a obnovu průkazu SPL, jakož i souvisejících práv, kvalifikací a osvědčení

FORMULÁŘE ŽÁDOSTÍ A ZPRÁV

Formuláře žádostí a zpráv můžete nalézt následovně:

(a) pro zkoušky dovednosti a přezkoušení odborné způsobilosti pro průkaz způsobilosti pilota kluzáků (SPL) v AMC1 SFCL.410(b)(3); a

(b) pro posouzení odborné způsobilosti letového instruktora pro kluzáky – FI(S) v AMC3 SFCL.345.

AMC1 SFCL.045(a)(4) Povinnost mít u sebe doklady a předkládat je

DOSTATEČNÉ ÚDAJE ZÁPISNÍKU LETŮ PILOTA

Aby byl schopen prokázat splnění požadavků Části SFCL, měl by mít držitel SPL u sebe buď celý zápisník pilota, nebo alespoň výpisy nebo kopie (v papírové nebo elektronické podobě) těch částí zápisníku, ve kterých je zdokumentováno splnění požadavků, které se k vykonávaným právům vztahují.

AMC1 SFCL.050 Vedení záznamů o době letu

VŠEOBECNĚ

(a) Záznam nalétaných letů by měl obsahovat alespoň následující informace:

  (1) osobní údaje: jméno(a) a adresa pilota; a

  (2) pro každý let:

    (i) jméno(a) velícího pilota (PIC);

    (ii) datum letu;

    (iii) místo a čas odletu a příletu;

    (iv) typ/model a poznávací značka kluzáku;

    (v) celková doba letu;

    (vi) způsob vypouštění;

    (vii) součet celkové doby letu;

    (viii) detaily funkce pilota, jmenovitě PIC, včetně samostatného letu, dvojího řízení, FI(S) nebo letového examinátora pro kluzáky – FE(S); a

    (ix) provozní podmínky (např. noc, akrobatický let, létání v oblačnosti).

(b) Zaznamenávání doby

(1) Doba ve funkci PIC

(i) Držitelé průkazu způsobilosti si mohou zapsat jako dobu ve funkci PIC celou dobu letu, během které funkci PIC vykonávali.

(ii) Žadatelé nebo držitelé SPL si mohou zapsat jako dobu ve funkci PIC celou dobu samostatného letu pod dozorem, stejně jako úspěšně absolvovaných zkoušek dovednosti a přezkoušení odborné způsobilosti pod podmínkou, že v případě doby samostatného letu pod dozorem je záznam v zápisníku podepsán instruktorem provádějícím dozor.

(iii) Držitelé osvědčení FI(S) si mohou zaznamenat jako PIC celou dobu letu, během které v kluzáku vykonávali funkci instruktora.

(iv) Držitelé osvědčení FE(S) si mohou zaznamenat jako PIC celou dobu letu, během které v kluzáku vykonávali funkci examinátora.

(v) Jestliže držitel SPL vykonává ve stejný den určitý počet letů s návratem pokaždé na stejné místo odletu, může se taková série letů zapsat jako jeden záznam.

(2) Doba výcviku

Součet celkové doby zaznamenaný žadatelem o průkaz způsobilosti nebo kvalifikaci jako letový výcvik smí být zaznamenán, pokud je potvrzen příslušně kvalifikovaným nebo oprávněným instruktorem, který výcvik poskytoval.

(c) Způsob záznamu

Měl by být použit vhodný formát, který obsahuje příslušné položky uvedené v bodě (a) a další informace specifické pro daný druh provozu.

AMC1 SFCL.115(a)(2)(ii)(A) SPL – práva a podmínky

PRAXE PO VYDÁNÍ PRŮKAZU SPL NEZBYTNÁ PRO PŘEPRAVU CESTUJÍCÍCH

V případě, že byl SPL vydán na základě hlášení o změně (převodu) dle Článku 3b odst. 3 nařízení (EU) 2018/1976, mělo by být za datum vydání SPL považováno datum vydání původního vnitrostátního průkazu způsobilosti pilota kluzáků nebo rovnocenného dokumentu.

AMC1 SFCL.130 SPL – výcvikový kurz a požadavky na praxi

VÝUKA TEORETICKÝCH ZNALOSTÍ PRO SPL

(a) Všeobecně

Výcvik by měl integrovaným způsobem pokrýt aspekty týkající se netechnických dovedností, s ohledem na konkrétní rizika spojená s daným průkazem způsobilosti a danou činností. Výuka teoretických znalostí poskytovaná ohlášenou organizací pro výcvik (DTO) nebo schválenou organizací pro výcvik (ATO) by měl azahrnovat určitou část formální príce na učebně, ale může rovněž další metody předávání znalostí – např. interaktivní video, prezentace pomocí snímků nebo nahrávek, výcvik pomocí počítače a dálkové výukové kurzy pomocí dalších médií. Výcviková organizace odpovědná za výcvik musí zkontrolovat, zda žadatel uspokojivým způsobem dokončil všechny odpovídající prvky výcvikového kurzu teoretických znalostí před tím, než je doporučen ke zkoušce.

(b) Osnova

Následující tabulka obsahuje osnovu výuky teoretických znalostí pro SPL:

1.	**PRÁVNÍ PŘEDPISY V OBLASTI CIVILNÍHO LETECTVÍ A POSTUPY ATC**
1.1.	Mezinárodní právo: úmluvy, dohody a organizace v civilním letectví
1.2.	Letová způsobilost letadel

1.3.	Poznávací značky letadel
1.4.	Průkazy způsobilosti personálu
1.5.	Pravidla létání
1.6.	Postupy letecké navigace: provoz letadel
1.7.	Předpisy týkající se letového provozu: rozdělení vzdušného prostoru
1.8.	Letové provozní služby (ATS) a uspořádání letového provozu (ATM)
1.9.	Letecké informační služby (AIS)
1.10.	Letiště, externí místa vzletu
1.11.	Pátrání a záchrana
1.12.	Ochrana civilního letectví před protiprávními činy
1.13.	Hlášení leteckých nehod
1.14.	Vnitrostátní právo
2.	**LIDSKÁ VÝKONNOST**
2.1.	Lidské činitele: základní pojmy
2.2.	Základy letecké fyziologie a udržování zdraví
2.3.	Základy letecké psychologie
2.4.	Použití kyslíku
3.	**METEOROLOGIE**
3.1.	Atmosféra
3.2.	Vítr
3.3.	Termodynamika
3.4.	Oblačnost a mlha
3.5.	Srážky
3.6.	Vzduchové hmoty a fronty
3.7.	Tlakové systémy
3.8.	Klimatologie
3.9.	Nebezpeční pro let
3.10.	Meteorologické informace
4.	**KOMUNIKACE**
4.1.	Definice
4.2.	VFR komunikace
4.2.1.	VFR komunikace na neřízených letištích
4.2.2.	VFR komunikace na řízených letištích
4.2.3.	VFR komunikace s ATC (na trati)
4.3.	Obecné provozní postupy
4.4.	Příslušné výrazy z meteorologických zpráv (VFR)
4.5.	Činnost požadovaná při ztrátě spojení
4.6.	Tísňové a pilnostní postupy
4.7.	Obecné principy šíření VHF a přidělování kmitočtů
5.	**ZÁKLADY LETU**
5.1.	Aerodynamika (proudění vzduchu)
5.2.	Mechanika letu
5.3.	Stabilita

5.4.	Řízení
5.5.	Omezení (násobek zatížení a manévry (obraty))
5.6.	Přetažení a vývrtky
5.7.	Strmý spirálový sestup
6.	**PROVOZNÍ POSTUPY**
6.1.	Obecné požadavky
6.2.	Metody vypouštění
6.3.	Techniky plachtění (letu v termických stoupavých proudech)
6.4.	Okruhy a přistání
6.5.	Přistání v terénu *(outlanding)*
6.6.	Zvláštní provozní postupy a nebezpečí
6.7.	Nouzové postupy
6.8.	Obsluha záchranného padáku a přistání
7.	**PLÁNOVÁNÍ A PROVEDENÍ LETU**
7.1.	Hmotnost a vyvážení
7.2.	Rychlostní polára kluzáku nebo cestovní rychlost
7.3.	Plánování letu a stanovení úlohy
7.4.	Letový plán formátu ICAO (letový plán ATS)
7.5.	Sledování letu a přeplánování za letu
8.	**OBECNÁ ZNALOST LETADLA, DRAK A SYSTÉMY A NOUZOVÉ VYBAVENÍ**
8.1.	Drak
8.2.	Návrh systému, zatížení a namáhání
8.3.	Přistávací zařízení, kola, pneumatiky a brzdy
8.4.	Hmotnost a vyvážení
8.5.	Řízení letu
8.6.	Přístroje
8.7.	Seřízení pohyblivých částí, připojení řídicích ploch
8.8.	Příručky a dokumentace
8.9.	Letová způsobilost a údržba
8.10.	Drak, motory a vrtule
8.11.	Systémy vodní přítěže
8.12.	Baterie (výkonnostní a provozní omezení)
8.13.	Záchranné padáky
8.14.	Pomocné zařízení pro nouzový seskok padákem
9.	**NAVIGACE**
9.1.	Základy navigace
9.2.	Magnetismus a kompasy
9.3.	Mapy
9.4.	Navigace výpočtem
9.5.	Navigace za letu
9.6.	Použití GNSS
9.7.	Využití ATS

AMC2 SFCL.130 SPL – výcvikový kurz a požadavky na praxi

LETOVÝ VÝCVIK PRO PRŮKAZ SPL

(a) Zařazení do výcviku

Žadatel by měl být před zařazením do výcviku informován, že je nutné získat příslušné osvědčení zdravotní způsobilosti před tím, než je mu povolen samostatný let.

(b) Letový výcvik – obecně

(1) Osnova letového výcviku pro průkaz SPL by měla zohledňovat zásady zvládání hrozeb a chyb (TEM) a měla by také pokrývat:

(i) předletové činnosti, včetně ověření hmotnosti a vyvážení, prohlídku a obsluhu letadla, instruktáž s ohledem na vzdušný prostor a počasí;

(ii) seřízení pohyblivých částí kluzáků, včetně připojení řídicích ploch;

(iii) letištní provoz a uspořádání letového provozu, opatření a postupy k zabránění srážkám;

(iv) řízení letadla podle vnějších vizuální referencí;

(v) let při vysokém úhlu náběhu (kriticky malých rychlostech letu), rozpoznání a vybrání počínajících přetažení, pádů a vývrtek;

(vi) let při kriticky vysokých rychlostech letu, rozpoznání a vybrání strmého spirálového sestupu;

(vii) vzlety normální a s bočním větrem s ohledem na různé metody vypouštění;

(viii) přistání normální a s bočním větrem;

(ix) přistávání na krátké plochy a přistání v terénu: výběr ploch, nebezpečí spojená s letem na okruhu a přistáním a jejich předcházení;

(x) traťové lety s využitím vizuálních referencí, navigace výpočtem a dostupných navigačních prostředků;

(xi) techniky plachtění odpovídající místním podmínkám;

(xii) nouzové postupy;

(xiii) ohledy týkající se plachtění ve vysokých nadmořských výškách; a

(xiv) plnění postupů letových provozních služeb, postupy komunikace.

(2) Před tím, než je žadatelům umožněno provedení samostaného letu, měl by FI zajistit, že jsou schopni ovládat požadované systémy a vybavení.

(c) Osnova letového výcviku

(1) Číslování úloh by mělo být v prvé řadě využíváno jako základní seznam úloh a jasné vodítko posloupnosti výuky; proto se ukázky a praktická úloha nemusejí nezbytně provádět v uvedeném pořadí. Skutečné pořadí a obsah budou záviset na následujících, vzájemně souvisejících faktorech:

(i) schopnost a pokročilost žadatele;

(ii) meteorologické podmínky ovlivňující let;

(iii) použitelná doba letu;

(iv) úvahy o způsobu výuky;

(v) místní provozní prostředí; a

(vi) použitelnost úloh pro daný typ kluzáku.

(2) Dle uvážení instruktorů mohou být některé úlohy kombinovány a některé další úlohy mohou být provedeny v několika letech.

(3) Minimálně Úlohy 1 až 12 mají být provedeny před prvním samostatným letem.

(4) Každá úloha vyžaduje, aby si byl žadatel vědom potřeb dobrého leteckého umění a sledování okolí, což by mělo být zdůrazňováno pokaždé.

(5) Seznam úloh

Úloha 1: Seznámení s kluzákem:

(i) charakteristiky kluzáku;

(ii) uspořádání pilotního prostoru: přístroje a vybavení;

(iii) řízení letu: řídicí páka, pedály, aerodynamické brzdy, klapky (jsou-li k dispozici) a vyvážení;

(iv) uvolnění vlečného lana a podvozek; a

(v) kontrolní seznamy, nácviky úkonů a ovládací prvky.

Úloha 2: Nouzové postupy

(i) používání bezpečnostního vybavení (padáku);

(ii) činnost při poruchách a chybách systémů;

(iii) nácvik postupu seskoku padákem; a

(iv) nácvik pádu při přistání na padáku.

Úloha 3: Příprava na let

(i) předletová instruktáž;

(ii) požadovaná dokumentace na palubě;

(iii) předepsané vybavení pro zamýšlený letu;

(iv) pozemní manipulace, seřízení pohyblivých částí zahrnující připojení řídicích ploch, přesouvání, vlečení, parkování a zabezpečení;

(v) předletová vnější a vnitřní prohlídka;

(vi) ověření mezí hmotnosti a vyvážení;

(vii) seřízení bezpečnostních pásů, sedadla nebo pedálů směrového kormidla; a

(viii) prohlídka před vypouštěním.

Úloha 4: Počáteční letová praxe

(i) znalost oblasti; a

(ii) postupy sledování okolí.

Úloha 5: Účinky ovládacích prvků

(i) postupy sledování okolí;

(ii) využívání vizuální referencí;

(iii) základní účinky bez náklonu a v náklonu;

(iv) referenční poloha a účinek výškového kormidla;

(v) vztah mezi polohou a rychlostí; a

(vi) účinky:

(A) vztlakových klapek (jsou-li k dispozici);

(B) aerodynamických brzd nebo spoilerů (podle použitelnosti); a

(C) podvozku (je-li k dispozici).

Úloha 6: Koordinované klonění do a z mírných úhlů náklonu

(i) postupy sledování okolí;

(ii) další účinky křidélek (nepříznivé zatáčení) a výškového kormidla (příčný náklon);

(iii) koordinace; a

(iv) klonění do a z mírných úhlů náklonu a návrat do přímého letu.

Úloha 7: Přímý let

(i) postupy sledování okolí;

(ii) udržování přímého letu;

(iii) let při kriticky vysokých rychlostech letu;

(iv) předvádění inherentní podélné stability;

(v) řízení podélného sklonu, včetně použití vyvažování;

(vi) let bez náklonu, směr a příčné a podélné vyvážení; a

(vii) rychlost letu: sledování a řízení.

Úloha 8: Zatáčení

(i) postupy sledování okolí;

(ii) předvedení a oprava nepříznivého zatáčení;

(iii) zahájení zatáčky (střední zatáčky);

(iv) stabilizované zatáčky;

(v) dokončení zatáčky;

(vi) chyby v zatáčce (skluz, výkluz a kontrola rychlosti);

(vii) postupy udržování dostatečného sledování okolí;

(viii) zatáčky do zvolených kurzů a použití kompasu; a

(ix) použití přístrojů (ukazetel náklonu nebo skluzu) pro přesnost provádění letu.

Úloha 9a: Pomalý let

Poznámka: Cílem je zlepšit schopnost žáka uvědomovat si let při kriticky nízkých rychlostech (při vysokém úhlu náběhu) z nepozornosti a umožnit mu získat praxi v udržování kluzáku v normální poloze při nízké rychlosti letu.

(i) kontroly bezpečnosti;

(ii) uvedení letounu do pomalého letu; a

(iii) řízený let se zpomalováním až ke kriticky vysokému úhlu náběhu (nízké rychlost letu).

Úloha 9b: Přetažení

(i) kontroly bezpečnosti;

(ii) příznaky před přetážením, rozpoznání a vyrovnání;

(iii) příznaky přetážení, rozpoznání a vyrovnání při přímém letu a v zatáčce;

(iv) vyrovnání pádu s velkým příčným sklonem;

(v) přiblížení se k pádové rychlosti v přibližovacích a přistávacích konfiguracích; a

(vi) rozpoznání a vyrovnání dynamického přetažení.

Úloha 10: Rozpoznání vývrtky a zabránění vývrtce a strmému spirálovému sestupu

(i) kontroly bezpečnosti;

(ii) přetažení a vybrání v počátečním stadiu vývrtky (pád s neřízeným kloněním/příčný sklon asi 45° a související zatáčka);

(iii) rozpoznání a zahájení úplně rozvinuté vývrtky;

(iv) rozpoznání úplné vývrtky;

(v) vyrovnání standardní vývrtky;

(vi) rozptylování pozornosti instruktorem během zahájení vývrtky;

(vii) rozpoznání strmého spirálového sestupu;

(viii) vybrání strmého spirálového sestupu; a

(ix) rozlišení mezi vývrtkou a strmým spirálovým sestupem.

Poznámka: Zvažovány by měly být omezení týkající se obratů a potřeba znalosti příručky kluzáku a výpočtů hmotnosti a vyvážení.

Poznámka (úlohy 11a až 11e): Musí být vyučována alespoň jedna z metod vypouštění zahrnující všechny předměty níže. Před každým vypouštěním by měla být provedena instruktáž sledující zásady TEM.

Úloha 11a: Vypouštění navijákem

(i) signály nebo kominukace před a během vypouštění;

(ii) používání vypouštěcího vybavení;

(iii) úkony před vzletem;

(iv) vzlet s protivětrem;

(v) vzlet s bočním větrem;

(vi) bezpečný a adekvátní profil vypouštění navijákem a omezení;

(vii) postupy uvolnění lana; a

(viii) postupy při selhání během vypouštění, simulované během vypouštění navijákem.

Úloha 11b: Aerovlek

(i) signály nebo kominukace před a během vypouštění;

(ii) používání vypouštěcího vybavení;

(iii) úkony před vzletem;

(iv) vzlet s protivětrem;

(v) vzlet s bočním větrem;

(vi) ve vleku: přímý let, zatáčení a proudění za vrtulovým letadlem;

(vii) vychýlení z polohy ve vleku a obnovení správné;

(viii) klesání ve vleku (vlečné letadlo a kluzák);

(ix) postupy uvolnění vlečného lana; a

(x) selhání při vypouštění a jeho přerušení, simulované uvolněním lana ve vhodné výšce, s odezvou nebo bez na signál z vlečného letounu.

Úloha 11c: Samostatné vypouštění

(i) nahlédnutí do letové příručky použitého kluzáku;

(ii) postupy vysunutí a zasunutí motoru;

(iii) spuštění motoru a bezpečností opatření;

(iv) úkony před vzletem;

(v) úkony při spuštění motoru za letu;

(vi) postupy omezování hluku;

(vii) úkony během a po vzletu;

(viii) vzlet s protivětrem;

(ix) vzlet s bočním větrem;

(x) selhání pohonu a související postupy;

(xi) přerušený vzlet;

(xii) vzlet s maximální výkonností (krátké plochy a bezpečná výška nad překážkami);

(xiii) postup nebo techniky pro krátký vzlet a měkkou dráhu a výpočty výkonnosti;

(xiv) zasunutí motoru za letu a chlazení motoru;

(xv) odpor vrtule;

(xvi) účinky snížení a zvýšení výkonu;

(xvii) tendence klopení přídí nahoru v případě vypnutí motoru (v případě zástavby vrtule nad křídlem);

(xviii) přiblížení s vysunutým zatahovatelným nepracujícím motorem (lze simulovat vysunutými aerodynamickými brzdami);

(xix) proces a důvody rozhodnutí ukončit plachtění a přepnutí na motorový let; a

(xx) proces a důvody rozhodnutí nespustit motor a dokončit let jako nemotorový kluzák.

Úloha 11d: Vypouštění vozidlem

(i) signály před a během vypouštění;

(ii) používání vypouštěcího vybavení;

(iii) úkony před vzletem;

(iv) vzlet s protivětrem;

(v) vzlet s bočním větrem;

(vi) bezpečný a adekvátní profil vypouštění a omezení;

(vii) postupy uvolnění lana; a

(viii) postupy při selhání během vypouštění.

Úloha 11e: Vypouštění pružným lanem

(i) signály před a během vypouštění;

(ii) používání vypouštěcího vybavení;

(iii) úkony před vzletem; a

(iv) vzlet s protivětrem.

Úloha 12: Okruh, přiblížení a přistání

(i) postupy návratu do okruhu;

(ii) vyhýbání se srážkám, techniky a postupy sledování okolí;

(iii) úkony před přistáním: postupy pro let na okruhu, po větru, před poslední zatáčkou;

(iv) vliv větru a střihu větru na rychlosti letu při přiblížení a dosednutí;

(v) použití vztlakových klapek (je-li to použitelné);

(vi) vizualizace předpokládáného bodu dotyku;

(vii) řízené přiblížení a použití aerodynamických brzd;

(viii) přiblížení a přistání normální a s bočním větrem; a

(ix) techniky a postupy pro krátké přistání.

Úloha 13: První samostatný let

(i) instruktáž provedená instruktorem, včetně omezení;

(ii) uvědomování si místního prostoru a jeho omezení;

(iii) používání požadovaného vybavení;

(iv) vliv těžiště (CG) na ovladatelnost kluzáku; a

(v) sledování letu a poletový rozbor provedený instruktorem.

Úloha 14: Pokročilý výcvik v zatáčení

(i) ostré zatáčky (45° nebo více);

(ii) vyhýbání se přetažení a vývrtce v zatáčce a vybrání; a

(iii) vybrání z neobvyklých poloh, včetně strmého spirálového sestupu.

Poznámka (úlohy 15a až 15c): Alespoň jedna ze tří vyučovaných technik plachtění musí obsahovat všechny předměty uvedené níže.

Úloha 15a: Létání v termických stoupavých proudech

(i) postupy sledování okolí;

(ii) zjištění a rozpoznání termických stoupavých proudů;

(iii) používání audio přístrojů pro plachtění;

(iv) vstup do termického stoupavého proudu a dávání přednosti;

(v) létání v bezprostřední blízkosti dalších kluzáků;

(vi) ustálení v termických stoupavých proudech;

(vii) opuštění termických stoupavých proudů; a

(viii) ohledy týkající se používání kyslíku.

Úloha 15b: Svahové létání

(i) postupy sledování okolí;

(ii) praktické uplatňování pravidel svahového létání;

(iii) optimalizace dráhy letu;

(iv) kontrola rychlosti;

(v) střih větru; a

(vi) ohledy týkající se změny poloměru zatáčení při stejné indikované vzdušné rychlosti v různé nadmořské výšce.

Úloha 15c: Plachtění ve vlně

(i) postupy sledování okolí;

(ii) ohledy a techniky vstupu do vlny a jejího opuštění;

(iii) omezení rychlostí se zvyšující se výškou; a

(iv) ohledy týkající se používání kyslíku.

Úloha 16: Přistání v terénu

(i) klouzavost;

(ii) postupy opakovaného spouštění (pouze pro samostatně vypouštěné kluzáky a kluzáky schopné udržovat hladinu letu);

(iii) proces rozhodnutí nespustit motor a přistát v terénu;

(iv) výběr prostoru pro přistání;

(v) posouzení okruhu a hlavní polohy;

(vi) postupy na okruhu a přiblížení;

(vii) činnosti po přistání;

(viii) určení směru větru;

(ix) výběr směru přistání; a

(x) ohledy týkající se přistání na místech s velkým sklonem.

Poznámka (úlohy 17a až 17c): Jestliže bude požadovaný traťový let proveden jako samostatný, musí být před ním provedena výuka všech níže uvedených předmětů.

Úloha 17a: Plánování letu

(i) předpověď počasí a počasí skutečné;

(ii) oznámení NOTAM a ohledy týkající se vzdušného prostoru;

(iii) výběr map a příprava;

(iv) plánování tratě;

(v) rádiové kmitočty (je-li to použitelné);

(vi) předletové administrativní postupy, včetně přípravy požadovaného doplňkového vybavení (např. záchranné vesty, osobního polohového majáku);

(vii) letový plán ICAO, je-li vyžadován;

(viii) hmotnost a výkonnost;

(ix) hmotnost a vyvážení;

(x) náhradní letiště a plochy pro přistání; a

(xi) bezpečné nadmořské výšky.

Úloha 17b: Navigace za letu

(i) udržování tratě a kritéria přesměrování;

(ii) používání rádia a frazeologie (je-li to použitelné);

(iii) plánování za letu;

(iv) postupy pro průlet regulovaným vzdušným prostorem a povolení ATC, je-li vyžadováno;

(v) postup při nejistotě o poloze;

(vi) postup při ztrátě orientace;

(vii) používání doplňkového vybavení, je-li to vyžadováno; a

(viii) vstup do okruhu, přílet a postupy na okruhu na vzdáleném letišti.

Úloha 17c: Techniky traťového letu

(i) postupy sledování okolí;

(ii) maximální využívání výkonnosti při traťovém letu; a

(iii) omezování rizika a reakce na hrozbu.

AMC3 SFCL.130 SPL – výcvikový kurz a požadavky na praxi

ČÁSTI VÝCVIKU PRO PRVOTNÍ VYDÁNÍ SPL S PRÁVY TMG

V případě prvotního výcviku SPL, který zahrnuje výcvik pro práva TMG, by mělvýuka teoretických znalostí a letový výcvik zahrnovat prvky stanovené v bodech (b) a (c) AMC1 SFCL.150(b).

GM1 SFCL.130(a)(2)(iv) SPL – výcvikový kurz a požadavky na praxi

POUŽITÍ TMG V PRŮBĚHU VÝCVIKU PRO PRVOTNÍ VYDÁNÍ SPL BEZ PRÁV TMG

V případě prvotního výcviku SPL, který nezahrnuje výcvik pro práva TMG, mohou být TMG použity maximálně pro 8 hodin (bod SFCL.130(a)(2)(iv)). Z cíle takového výcvikového kurzu vyplývá, že všechna úlohy výcviku absolvované na TMG musí sestávat z čistě plachtařských obratů, bez jakýchkoli obratů specifických pro TMG. Takový čistě plachtařský výcvik v TMG může být poskytován držiteli osvědčení FI(S), kteří nejsou držiteli práv instruktáže na TMG, jak je uvedeno v bodě SFCL.315(a)(4), pod podmínkou, že instruktor sedí na sedadle pilota, ze kterého lze provádět všechny funkce PIC.

AMC1 SFCL.135 SPL – zkouška z teoretických znalostí

(a) Zkouška z teoretických znalostí pro SPL odpovídá osnově výuky teoretických znalostí pro SPL uvedené v AMC1 SFCL.130.

(b) Zkouška by měla mít písemnou formu. Nicméně v případě předmětu Komunikace může být provedeno praktické přezkoušení na učebně.

(c) Zkouška by se měla skládat z celkového počtu 120 otázek s možností označení více odpovědí, které pokrývají všechny předměty, s následujícím rozdělením otázek a přiděleném času pro předměty:

Předmět	**Počet otázek**	**Doba trvání (v minutách)**
Právní předpisy	20	40
Lidská výkonnost	10	20
Meteorologie	20	40
Komunikace	10	20
Navigace	20	75
Základy letu*	10	20
Provozní postupy*	10	20
Plánování a provedení letu*	10	20
Obecná znalost letadla*	10	20

* Tyto čtyři předměty mohou být kombinovány do jedné písemné zkoušky, která sestává z 10 otázek na předmět (celkem 40) a trvá 80 minut. V každém případě je potřeba dodržet rychlost absolvování každého předmětu dle bodu SFCL.135(c)(1).

(d) Doba 18 měsíců uvedená v bodě SFCL.135(c)(2) by se měla počítat od konce kalendářního měsíce, kdy se žadatel poprvé pokusil o vykonání zkoušky.

(e) Příslušný úřad by měl žadatele informovat, v jakém jazyce (jazycích) bude zkouška prováděna.

GM1 SFCL.135 SPL – zkouška z teoretických znalostí

TERMINOLOGIE

Význam termínů použitých v SFCL.135 FCL.025 je následující:

(a) „Celý soubor zkoušek“: zkouška ze všech předmětů požadovaných určitou úrovní průkazu způsobilosti.

(b) „Zkouška“: předvedení znalostí prostřednictvím jedné nebo více písemných zkoušek.

(c) „Písemná zkouška“: soubor otázek, který pokrývá jeden předmět požadovaný určitou úrovní průkazu způsobilosti, které má uchazeč o zkoušku zodpovědět.

(d) „Pokus“: snaha úspěšně absolvovat specifickou písemnou zkoušku.

AMC1 SFCL.145 SPL – praktická zkouška dovednosti

(a) VŠEOBECNĚ

(1) Žadatel by měl být odpovědný za plánování tohoto letu a měl by zajistit, aby bylo k dispozici veškeré vybavení a dokumentace k provedení letu.

(2) Žadatel by měl FE hlásit prováděné úkony (kontroly) a povinnosti.

Úkony by měly být prováděny v souladu s letovou příručkou nebo se schváleným kontrolním seznamem pro ten kluzák, na němž se zkouška koná.

(b) DODATEČNÁ NASTAVENÍ PRO ZKOUŠKY DOVEDNOSTI V TMG

(1) Trať letu pro zkoušku dovednosti by měl vybrat FE. Tato trať by měla končit v bodě odletu nebo na jiném letišti nebo provozním místě. Navigační část zkoušky by měla trvat alespoň 30 minut, což by mělo pilotovi umožnit prokázat schopnost proletět trať přes alespoň dva určené traťové body a po dohodě mezi žadatelem a FE může být uskutečněna jako samostatná letová zkouška.

(2) Do hlášení prováděných úkonů a povinností by měl žadatel zahrnout identifikaci rádiových zařízení, která zamýšlí použít. Během předletové přípravy pro zkoušku by měl být žadatel požádán, aby stanovil nastavení výkonu a rychlostí. Údaje výkonnosti pro vzlet, přiblížení a přistání by měly být vypočteny žadatelem v souladu s letovou příručkou letadla pro použitý TMG.

(c) POVOLENÉ ODCHYLKY LETOVÉ ZKOUŠKY

(1) Žadatel by měl prokázat schopnost:

(i) řídit kluzák v rámci jeho omezení;

(ii) provádět všechny obraty plynule a přesně;

(iii) uplatňovat dobrý úsudek a letecké umění;

(iv) uplatňovat znalosti z nauky o létání; a

(v) po celou dobu udržovat řízení kluzáku takovým způsobem, aby o úspěšném výsledku postupu nebo obratu nebyly nikdy vážné pochybnosti.

(2) Následující omezení představují všeobecné vodítko v případě zkoušky dovednosti v TMG. FE by měl stanovit povolené odchylky pro podmínky turbulence a vlastnosti ovladatelnosti a výkonnosti použitého TMG:

(i) výška: normální ± 150 ft

(ii) rychlost:

(A) vzlet a přiblížení +15/-5 kt

(B) všechny ostatní režimy letu ±15 kt

(d) OBSAH ZKOUŠKY DOVEDNOSTI

(1) V rámci zkoušky dovednosti pro vydání průkazu SPL na kluzáku, s výjimkou TMG, by měly být použity následující obsah zkoušky dovednosti a části:

Poznámka: Používání kontrolních seznamů, letecké umění, řízení kluzáku pomocí vnějších vizuálních referencí, postupy sledování okolí, atd. se uplatňují ve všech částech.

ČÁST 1: PŘEDLETOVÉ ČINNOSTI A ODLET	
a	Předletová prohlídka kluzáku (každodenní), dokumentace, plánování letu, NOTAM a meteorologická instruktáž
b	Ověření mezí hmotnosti a vyvážení a výpočet výkonnosti
c	Dodržení obsluhy kluzáku
d	Úkony před vzletem
Poznámka pro ČÁST 2A–2C:	Během zkoušky dovednosti mají být plně provedeny všechny položky alespoň jednoho ze třech uvedených způsobů vypouštění.
ČÁST 2A: VYPOUŠTĚNÍ NAVIJÁKEM NEBO VOZIDLEM	
a	Signály před a během vypouštění, včetně signálů obsluze navijáku
b	Adekvátní profil vypouštění navijákem
c	Simulovaná porucha navijáku (během vypouštění nebo ve volném letu)
d	Uvědomování si okolí
ČÁST 2B: VYPOUŠTĚNÍ AEROVLEKEM	
a	Signály před a během vypouštění, včetně signálů nebo komunikace s pilotem vlečného letounu v případě jakýchkoliv problémů
b	Počáteční pojíždění a stoupání po vzletu
c	Přerušení vypouštění (simulace nebo pouze podrobná diskuse)
d	Správná poloha během dopředného letu a zatáčky
e	Vychýlení z polohy a obnovení správné
f	Správné uvolnění z vleku
g	Sledování okolí a letecké umění během celé fáze vlekání
ČÁST 2C: SAMOSTATNÉ VYPOUŠTĚNÍ (pouze motorové kluzáky)	
a	Dodržování postupů ATC (je-li to použitelné)
b	Postupy pro odlet z letiště
c	Počáteční pojíždění a stoupání po vzletu
d	Sledování okolí a letecké umění během celého vzletu
e	Simulovaná porucha motoru po vzletu
f	Vypnutí motoru a jeho zasunutí
ČÁST 3: VŠEOBECNÁ LETOVÁ ČINNOST	
a	Udržování dopředného letu: kontrola polohy a rychlosti
b	Ustálené střední zatáčky (náklon 30°), postupy sledování okolí a vyhýbání se srážkám

c	Změna směru letu na zvolené kurzy – vizuálně a pomocí kompasu
d	Let s velkým úhlem náběhu (kriticky nízká rychlost letu)
e	Čistý pád a vybrání
f	Předcházení vývrtkám a vybrání*
g	Ostré zatáčky (náklon 45°), postupy sledování okolí a vyhýbání se srážkám
h	Navigace v místním prostoru a povědomí
ČÁST 4: OKRUH, PŘIBLÍŽENÍ A PŘISTÁNÍ	
a	Postup vstupu na letištní okruh
b	Vyhýbání se srážkám: postupy sledování okolí
c	Úkony před přistáním
d	Okruh, řízení přiblížení a přistání
e	Přesné přistání (simulace přistání v terénu a na krátkou dráhu)
f	Přistání s bočním větrem, jsou-li vhodné podmínky

* Pokud není pro předvedení úplně rozvinuté vývrtky včetně vybrání k dispozici žádné vhodné výcvikové letadlo, nebo nemohou být manévry vývrtky provedeny v důsledku nepříznivého počasí, měl by žadatel prokázat odbornou způsobilost ve všech aspektech souvisejících s touto úlohou během diskuze s examinátorem.

(2) Pro vydání průkazu SPL na TMG by měly být použity následující obsah zkoušky dovednosti a části:

Poznámka: Používání kontrolních seznamů, letecké umění, řízení TMG pomocí vnějších vizuálních referencí, postupy odmrazování, atd. se uplatňují ve všech částech.

ČÁST 1: PŘEDLETOVÉ ČINNOSTI A ODLET	
a	Předletová dokumentace, plánování letu, NOTAM a meteorologická instruktáž
b	Hmotnost a vyvážení a výpočet výkonnosti
c	Prohlídka TMG a údržba/obsluha
d	Spouštění motoru a postupy po spuštění
e	Pojíždění a postupy na letišti, postupy před vzletem
f	Vzlet a úkony po vzletu
g	Postupy pro odlet z letiště
h	Spojení s ATC: dodržování postupů
ČÁST 2A: VŠEOBECNÁ LETOVÁ ČINNOST (S VÝKONEM MOTORU)	
a	Spojení s ATC
b	Přímočarý a vodorovný let, se změnami rychlosti
c	Stoupání: i. nejlepší rychlost stoupání; ii. stoupavé zatáčky; a iii. ustálení ve vodorovném letu.
d	Střední zatáčky (náklon 30°), postupy sledování okolí a vyhýbání se srážkám

e	Ostré zatáčky (náklon 45°)
f	Let při kriticky nízké rychlosti letu s vysunutými a zasunutými vztlakovými klapkami
g	Pády: i. čistý pád, vybrání letounu s použitím výkonu motoru; ii. přiblížení k přetažení v klesavé zatáčce s náklonem 20° v přibližovací konfiguraci; a iii. přiblížení k přetažení v přistávací konfiguraci.
h	Klesání: i. s a bez výkonu; ii. klesavé zatáčky (ostré klouzavé zatáčky); a iii. ustálení ve vodorovném letu.
ČÁST 2B: VŠEOBECNÁ LETOVÁ ČINNOST (BEZ VÝKONU MOTORU)	
a	Přímočarý a vodorovný let, se změnami rychlosti
b	Střední zatáčky (náklon 30°), postupy sledování okolí a vyhýbání se srážkám
c	Postupy spouštění a vypnutí motoru za letu
d	Přetažení v zatáčkách
ČÁST 3: TRAŤOVÉ POSTUPY	
a	Letový plán, navigace výpočtem a čtení map
b	Udržování nadmořské výšky, kurzu a rychlosti
c	Orientace, uspořádání vzdušného prostoru, časové výpočty a opravy předpokládaných časů příletu (ETA), vedení deníku
d	Let na náhradní letiště (plánování a provedení)
e	Řízení letu (úkony, zamrzání palivového systému a karburátoru, atd.)
f	Spojení s ATC: dodržování postupů
ČÁST 4: POSTUPY PŘIBLÍŽENÍ A PŘISTÁNÍ	
a	Postupy příletu na letiště
b	Vyhýbání se srážkám (postupy sledování okolí)
c	Přesné přistání (přistání na krátkou dráhu) a přistání s bočním větrem, jsou-li vhodné podmínky
d	Přistání bez použití vztlakových klapek (je-li to použitelné)
e	Přiblížení na přistání na volnoběh
f	Letmé přistání a vzlet
g	Opakování okruhu z malé výšky
h	Spojení s ATC
i	Úkony po letu
ČÁST 5: MIMOŘÁDNÉ A NOUZOVÉ POSTUPY	
Tato část může být kombinována s částmi 1 až 4.	
a	Simulované vysazení motoru po vzletu
b	* Simulované vynucené přistání
c	* Simulované bezpečnostní přistání

d	Simulované nouzové případy
e	Ústní otázky

* Tyto položky mohou být na základě rozhodnutí FE kombinovány.

AMC1 SFCL.150(b) SPL – práva týkající se kluzáků a TMG

ROZŠÍŘENÍ PRÁV NA TMG

(a) Po ukončení výcviku stanoveného v tomto AMC by měla ATO nebo DTO vydat osvědčení o úspěšném absolvování výcviku.

(b) Teoretické znalosti

V přípravě na prokázání dodatečných teoretických znalostí, jak je stanoveno v bodě SFCL.150(b)(2), by měl výcvikový kurz v ATO nebo DTO zahrnovat výuku teoretických znalostí , která by měla pokrývat přinejmenším opakování nebo výklad následujícího:

(1) Základy letu

(i) provozní omezení (doplňující k TMG);

(ii) vrtule; a

(iii) mechanika letu.

(2) Provozní postupy pro TMG

(i) zvláštní provozní postupy a nebezpečí; a

(ii) nouzové postupy.

(3) Provedení a plánování letu

(i) kritéria hmotnosti a vyvážení;

(ii) zatížení;

(iii) výpočet těžiště;

(iv) nákladový list a list vyvážení;

(v) výkonnost TMG;

(vi) plánování letu pro lety VFR;

(vii) plánování zásoby paliva;

(viii) předletová příprava;

(ix) letový plán ICAO; a

(x) sledování letu a přeplánování za letu.

(4) Obecná znalost letadla

(i) návrh systému, zatížení, namáhání, údržba;

(ii) drak;

(iii) přistávací zařízení, kola, pneumatiky, brzdy;

(iv) palivový systém;

(v) elektroinstalace;

(vi) pístové motory;

(vii) vrtule; a

(viii) přístroje a systémy indikace.

(5) Navigace:

(i) navigace výpočtem (doplňkové prvky souvisejí s motorovým létáním);

(ii) navigace za letu (doplňkové prvky souvisejí s motorovým létáním);

(iii) základy teorie šíření rádiového signálu;

(iv) rádiové prostředky (základy);

(v) radar (základy);

(vi) GNSS.

(c) Letový výcvik

(1) Číslování úloh by mělo být v prvé řadě využíváno jako základní seznam úloh a jasné vodítko posloupnosti výuky; proto se ukázky a praktická úloha nemusejí nezbytně provádět v uvedeném pořadí.

(2) Prvky výcviku dle bodu SFCL.150(b)(1) by měly zahrnovat opakování nebo výklad následujících úloh:

Úloha 1: Seznámení s TMG

(i) charakteristiky TMG;

(ii) uspořádání pilotního prostoru;

(iii) systémy; a

(iv) kontrolní seznamy, nácviky úkonů a ovládací prvky.

Úloha 1e: Nácviky nouzových postupů

(i) činnost v případě požáru na zemi a ve vzduchu;

(ii) požár motoru, kabiny a elektrického systému;

(iii) poruchy systémů; a

(iv) nácviky úniku, umístění a použití nouzového vybavení a východů.

Úloha 2: Příprava na let a činnost po letu

(i) doklady o provozuschopnosti;

(ii) předepsané vybavení, mapy, atd.;

(iii) vnější prohlídka;

(iv) vnitřní prohlídka;

(v) seřízení bezpečnostních pásů, sedadla nebo řízení směrového kormidla;

(vi) úkony při spouštění a zahřívání;

(vii) kontroly výkonu;

(viii) úkony při doběhu a vypínání motoru;

(ix) parkování, zabezpečení a ukotvení (například upoutání); a

(x) vyplnění listu oprávnění a dokladů provozuschopnosti.

Úloha 3: Pojíždění

(i) úkony před pojížděním;

(ii) spouštění, řízení rychlosti a zastavení;

(iii) obsluha motoru;

(iv) řízení směru a zatáčení;

(v) zatáčení v omezených prostorech;

(vi) postup na parkovací ploše a bezpečnostní opatření;

(vii) účinky větru a využití řízení letadla;

(viii) vlivy povrchu země;

(ix) volnost pohybu kormidla;

(x) návěsti k řízení letadel na zemi;

(xi) kontroly přístrojů;

(xii) postupy řízení letového provozu (je-li to použitelné).

Úloha 3e: Nouzové případy: porucha brzd a řízení

Úloha 4: Přímý let a vodorovný let

(i) při normálním cestovním výkonu, docílení a udržování přímého a vodorovného letu;

(ii) let při kriticky vysokých rychlostech letu;

(iii) předvádění inherentní stability;

(iv) řízení podélného sklonu, včetně použití vyvažování;

(v) bez příčného sklonu, směr a vyvážení, vyvažování;

(vi) při zvolených rychlostech letu (použití výkonu);

(vii) během změn rychlosti a konfigurace; a

(viii) využití přístrojů pro přesnost provádění letu.

Úloha 5: Stoupání

(i) zahájení, udržování normální a maximální stoupací rychlosti, přechod do vodorovného letu;

(ii) přechod do vodorovného letu ve zvolených výškách;

(iii) stoupání na trati (v režimu cestovního letu);

(iv) stoupání s vysunutými vztlakovými klapkami (je-li dostupné);

(v) vyrovnání do normálního stoupání;

(vi) maximální úhel stoupání; a

(vii) použití přístrojů pro přesnost provádění letu.

Úloha 6: Klesání

(i) zahájení, udržování a vyrovnání;

(ii) přechod do vodorovného letu na zvolených nadmořských výškách;

(iii) klesání klouzavým letem, s využitím výkonu motoru a v cestovním režimu (zahrnující vliv výkonu a rychlosti letu);

(iv) skluz (na vhodných typech);

(v) použití přístrojů pro přesnost provádění letu; a

(vi) klesání s nepracujícím motorem.

Úloha 7: Zatáčení

(i) zahájení zatáčky a udržování střední hladiny zatáček;

(ii) návrat do přímého letu;

(iii) chyby v zatáčce (nesprávné klopení, náklon a vyvážení);

(iv) stoupavé zatáčky;

(v) klesavé zatáčky;

(vi) skluzové zatáčky (na vhodných typech);

(vii) zatáčky do zvolených kurzů, použití ukazatele kurzu směrového setrvačníku a kompasu; a

(viii) použití přístrojů pro přesnost provádění letu.

Úloha 8a: Pomalý let

Poznámka: Cílem je zlepšit schopnost žáka uvědomovat si let při kriticky nízkých rychlostech z nepozornosti a umožnit mu získat praxi v udržování TMG v rovnováze za současného návratu k normální rychlosti letu.

(i) kontroly bezpečnosti;

(ii) uvedení letounu do pomalého letu;

(iii) řízený let se zpomalováním až ke kriticky nízké rychlost letu; a

(iv) použití plného výkonu se správnou letovou polohou letounu a vyvážením k dosažení normální rychlosti letu pro stoupání.

Úloha 8b: Přetažení

(i) letecké umění;

(ii) kontroly bezpečnosti;

(iii) příznaky;

(iv) rozpoznání;

(v) čistý pád a vybrání bez výkonu a s výkonem motoru;

(vi) vyrovnání pádu po křídle; a

(vii) přiblížení se k pádové rychlosti v přibližovacích a přistávacích konfiguracích s výkonem a bez výkonu motoru, vybrání v počátečním stádiu.

Úloha 9: Vzlet a stoupání do polohy po větru

(i) předletové úkony;

(ii) vzlet s protivětrem;

(iii) zajištění příďového kola (je-li to použitelné);

(iv) vzlet s bočním větrem;

(v) nácviky úkonů během vzletu a po vzletu;

(vi) postup nebo způsoby krátkého vzletu a vzletu na měkké dráze, včetně výpočtů výkonnosti; a

(vii) postupy pro omezení hluku.

Úloha 10: Okruh, přiblížení a přistání

(i) postupy pro let na okruhu, po větru, před poslední zatáčkou;

(ii) přiblížení a přistání s výkonem motoru a bez (volnoběh);

(iii) zajištění příďového kola (je-li to použitelné);

(iv) vliv větru na rychlosti letu při přiblížení a dosednutí;

(v) používání aerodynamických brzd, vztlakových klapek, slotů a spojlerů (jsou-li dostupné);

(vi) přiblížení a přistání s bočním větrem;

(vii) přiblížení a přistání klouzavým letem (motor vypnutý);

(viii) postupy nebo způsoby krátkého přistání a přistání na měkké dráze;

(ix) přiblížení a přistání bez vysunutých vztlakových klapek (je-li to použitelné);

(x) přistání na kola;

(xi) nezdařené přiblížení a opakování okruhu; a

(xii) postupy omezení hluku.

Poznámka: V zájmu bezpečnosti bude nezbytné, aby piloti s výcvikem na TMG s příďovým kolem absolvovali přeškolovací výcvik s dvojím řízením před létáním na TMG s ostruhovým kolem a naopak.

Úloha 9/10e: Nouzové případy

(i) přerušený vzlet;

(ii) porucha motoru po vzletu;

(iii) nezdařené přistání a opakování okruhu; a

(iv) nezdařené přiblížení.

Úloha 11: Pokročilý výcvik v zatáčení

(i) ostré zatáčky (45°), vodorovné a klesavé;

(ii) přetažení v zatáčce a vybrání letounu; a

(iii) vybrání letounu z neobvyklých poloh, včetně strmého spirálového sestupu.

Úloha 12: Vypnutí a opětovné spuštění motoru

(i) postupy chlazení motoru;

(ii) postup vypnutí za letu;

(iii) provozní postupy kluzáku;

(iv) opětovné spuštění motoru; a

(v) proces rozhodnutí spustit nebo nespustit motor.

Úloha 13: Vynucené přistání bez výkonu

(i) postup vynuceného přistání;

(ii) výběr přistávací plochy, opatření pro změnu plánu;

(iii) možná délka klouzavého letu;

(iv) plán klesání;

(v) klíčové polohy;

(vi) úkony při poruše motoru;

(vii) použití rádia;

(viii) úsek před poslední zatáčkou;

(ix) konečné přiblížení;

(x) přistání; a

(xi) činnosti po přistání.

Úloha 14: Bezpečnostní přistání

(i) úplný postup prováděný daleko od letiště s předpokladem rychlého snížení výšky;

(ii) existence nezbytných příčin;

(iii) podmínky za letu;

(iv) výběr přistávací plochy:

(A) normální letiště;

(B) opuštěné letiště; a

(C) obyčejné pole;

(v) okruh a přiblížení; a

(vi) činnosti po přistání.

Úloha 15a: Navigace

(i) Plánování letu:

(A) předpověď počasí a skutečné počasí;

(B) výběr a příprava mapy:

(1) volba trati;

(2) uspořádání vzdušného prostoru; a

(3) bezpečné nadmořské výšky;

(C) výpočty:

(1) magnetický(é) kurz(y) a čas(y) na trati;

(2) spotřeba paliva;

(3) hmotnost a vyvážení; a

(4) hmotnost a výkonnost;

(D) letové informace:

(1) NOTAM, atd.;

(2) rádiové kmitočty; a

(3) výběr náhradních letišť;

(E) dokumentace TMG;

(F) oznámení o letu:

(1) předletové administrativní postupy; a

(2) formulář letového plánu;

(ii) Odlet:

(A) organizace pracovního zatížení v pilotním prostoru;

(B) postupy pro odlet:

(1) nastavení výškoměru;

(2) spojení s ATC v regulovaném vzdušném prostoru (pokud není regulovaný vzdušný prostor k dispozici, může být simulováno);

(3) postup nastavení kurzu; a

(4) zaznamenávání ETA;

(iii) Na trati:

(A) udržování kurzu a nadmořské výšky;

(B) opravy ETA a kurzu;

(C) vedení navigačního záznamu;

(D) používání rádia nebo dodržování postupů ATC;

(E) minimální meteorologické podmínky pro pokračování letu;

(F) rozhodování za letu;

(G) průlet řízeným nebo regulovaným vzdušným prostorem;

(H) postupy letu na náhradní letiště;

(I) postup při nejistotě o poloze; a

(J) postup při ztrátě orientace; a

(iv) Přílet, postup zařazení do letištního provozu:

(A) spojení s ATC v regulovaném vzdušném prostoru (pokud není regulovaný vzdušný prostor k dispozici, může být simulováno);

(B) nastavení výškoměru;

(C) zařazení do uspořádaného letového provozu;

(D) postupy letu po okruhu;

(E) parkování;

(F) zabezpečení TMG;

(G) doplňování paliva;

(H) uzavření letového plánu, je-li to použitelné; a

(I) poletové administrativní postupy.

Úloha 15b: Navigační problémy v nižších hladinách a za snížené dohlednosti

(i) činnosti před klesáním;

(ii) nebezpečí (např. překážky a terén);

(iii) obtíže čtení mapy;

(iv) vlivy větru a turbulence;

(v) uvědomování si vertikální situace (vyvarování se řízenému letu do terénu);

(vi) vyhýbání se oblastem citlivým na hluk;

(vii) zařazení do okruhu; a

(viii) okruh a přistání za špatného počasí.

Úloha 15c: Radionavigace (základy)

(i) Použití GNSS nebo VOR/NDB:

(A) výběr vyčkávacích bodů;

(B) indikace k/od nebo orientace; a

(C) chybové zprávy;

(ii) Použití VHF/DF a jiných rádiových zařízení, podle dostupnosti:

(A) dostupnost, AIP a kmitočty;

(B) R/T postupy a spojení s ATC; a

(C) získávání QDM a let k cíli; a

(iii) Použití traťového radaru nebo radaru koncové řízené oblasti:

(A) dostupnost a AIP;

(B) postupy a spojení s ATC;

(C) povinnosti pilota; a

(D) sekundární přehledový radar;

(1) odpovídače;

(2) výběr kódu; a

(3) dotaz a odpověď.

GM1 SFCL.150(c) SPL – práva týkající se kluzáků a TMG

SEZNÁMENÍ SE S POSTUPY SPOUŠTĚNÍ/ZASTAVENÍ MOTORU

Držitelé SPL, kteří získají práva TMG prostřednictvím zápočtu v souladu s bodem SFCL.150(c) by se měli seznámit s postupy stanovenými v letové příručce (AFM) pro spouštění a zastavování motoru za letu.

AMC1 SFCL.150(e) SPL – práva týkající se kluzáků a TMG

ROZŠÍŘENÍ PRÁV O KLUZÁKY

(a) Po dokončení výcviku stanoveného v tomto AMC by ATO nebo DTO měla vydat osvědčení o úspěšném absolvování výcviku.

(b) Teoretické znalosti

Pro přípravu na prokázání dalších teoretických znalostí, jak je stanoveno v bodě SFCL.150(e)(2), by měl výcvikový kurz v organizaci ATO nebo DTO zahrnovat výuku teoretických znalostí, která by měla pokrývat alespoň zopakování nebo vysvětlení následujícího:

(1) Základy letu

Provozní omezení

(2) Provozní postupy

(i) zvláštní provozní postupy a nebezpečí; a

(ii) nouzové postupy.

(3) Plánování a provedení letu

(i) kritéria hmotnosti a vyvážení;

(ii) zatížení;

(iii) výpočet těžiště (CG);

(iv) nákladový list a list vyvážení; a

(v) výkonnost kluzáku.

(4) Obecná znalost letadla

(i) konstrukce systémů, zatížení, namáhání, údržba;

(ii) drak;

(iii) přistávací zařízení, kola, pneumatiky, brzdy; a

(iv) přístrojové systémy a systémy indikace.

(5) Navigace

(i) navigace výpočtem (navíc: prvky souvisejí s motorovým létáním);

(ii) navigace za letu; a

(iii) GNSS.

(c) Letový výcvik

Letový výcvik by měl zahrnovat přinejmenším osnovu výcviku stanovenou v bodě (c) AMC2 SFCL.130. Nicméně může být udělen zápočet za úlohy 4 až 8, 10 a 14.

AMC1 SFCL.155(a)(2) SPL – způsoby vypouštění

VÝCVIK SAMOSTATNÉHO VYPOUŠTĚNÍ

(a) Výcvik metody samostatného vypouštění by měl zahrnovat osnovu samostatného vypouštění stanovenou v bodě (c)(5) AMC2 SFCL.130 (Úloha 11c).

(c) Na konci tohoto výcviku by měl žadatel instruktorovi prokázat schopnost všechny následující body:

(1) samostatné vypouštění;

(2) příslušné kroky v případě selhání motoru; a

(3) proces rozhodování odkazovaný v bodech (xix) a (xx) Úlohy 11c v bodě (c)(5) AMC2 SFCL.130.

GM1 SFCL.155(a)(4) SPL – způsoby vypouštění

DALŠÍ METODY VYPOUŠTĚNÍ

Vedle metod vypuštění stanovených v bodech (b)(1) až (b)(3) bodu SFCL.155 mohou být v některých členských státech praktikovány další metody vypouštění (např. „gravitační vypouštění“ – vypouštění kluzáku jeho rozjetím ze svahu dolů). Tyto další metody vypouštění mohou být používány poté, co žadatel splnil zvláštní požadavky výcviku stanovené příslušným úřadem.

AMC1 SFCL.160 SPL – požadavky na rozlétanost

ZÁPOČET ZA DOBU LETU ABSOLVOVANOU NA KLUZÁCÍCH PODLE ČLÁNKU 2(8), STEJNĚ JAKO PŘÍLOHY I ZÁKLADNÍHO NAŘÍZENÍ

Všechny hodiny odlétané na kluzácích, které jsou předmětem rozhodnutí podle Článku 2(8) základního nařízení nebo jsou specifikovány v Příloze I k základnímu nařízení by se měly do plnění hodinových požadavků bodu SFCL.160 Části SFCL plně započítávat za následujících podmínek:

(a) kluzák odpovídá definici a kritériím příslušným kluzáku nebo TMG podle Části SFCL, podle použitelnosti;

(b) kluzák, který je využit pro cvičný let s instruktorem, je ledadlo podle bodů (a), (b), (c) nebo (d) Přílohy I k základnímu nařízení, které je předmětem oprávnění stanoveného v bodě ORA.ATO.135 Přílohy VII (Část ORA) nebo bodu DTO.GEN.240 Přílohy VIII (Část DTO) k nařízení (EU) č. 1178/2011.

AMC1 SFCL.160(a)(1)(ii) SPL – požadavky na rozlétanost

CVIČNÉ LETY

(a) Náplň dvou cvičných letů, jak jsou stanoveny v bodě SFCL.160(a)(1)(ii), by měla zahrnovat prvky zkoušky dovednosti pro SPL, jak je stanoveno v AMC1 SFCL.145, zvolené instruktorem v souladu s bodem (b).

(b) Každému cvičnému letu by měla předcházet předletová instruktáž a měl by být zakončen poletovým rozborem mezi instruktorem a uchazečem. Pro zvýšení přidané hodnoty cvičného

letu by měl být projednán jakýkoli prvek létání v kluzáku, kde se uchazeči domnívají, že by z výuky mohli těžit. Let by se pak měl zaměřit na tyto konkrétní prvky s předvedením instruktorem před praktickým provedením uchazečem.

(c) Pokud instruktor pokládá výkon uchazeče během cvičného letu za nedostatečný, neměl by podepsat deník uchazeče, ale místo toho doporučit další cvičné lety.

(d) Doba 24 měsíců by se měla počítat od posledního dne v měsíci, v němž se příslušný cvičný let konal.

AMC1 SFCL.160(e) Požadavky na rozlétanost

ROZLÉTANOST PRO PŘEPRAVU CESTUJÍCÍCH

Pokud pilot potřebuje před tím, než smí převážet cestující, provést jeden nebo více letů s instruktorem nebo examinátorem, aby vyhověl požadavku bodu SFCL.160(e), nepovažují se instruktor nebo examinátor na palubě takového letu za cestujícího.

AMC1 SFCL.200(b) Práva pro akrobacii

VÝCVIK PRO ZÁKLADNÍ PRÁVA PRO AKROBACII

(a) Cílem výcviku základní akrobacie je kvalifikovat držitele SPL k provádění akrobatických manévrů stanovených v bodě SFCL.200(b)(1).

(b) Teoretické znalosti

Osnova výuky teoretických znalostí podle bodu SFCL.200(b)(2)(ii)(A) by měla pokrývat alespoň vše z následujícího:

(1) lidské činitele a omezení lidského těla

(i) prostorová dezorientace;

(ii) letadlová nemoc (kinetóza);

(iii) namáhání těla a gravitační síly, kladné a záporné; a

(iv) účinky částečného zatemnění vizuálního pole a dočasné ztráty vědomí.

(2) technické předměty

(i) legislativa týkající se akrobatického létání zahrnující témata životního prostředí a hluku;

(ii) principy aerodynamiky zahrnujících let malou rychlostí, přetažení, vývrtky, ploché a v obrácené poloze (na zádech); a

(iii) všeobecná omezení draku a motoru (je-li použitelné).

(3) omezení platná pro konkrétní kategorii letadel (a typ)

(i) omezení vzdušné rychlosti (kluzák);

(ii) násobky zatížení při symetrickém manévru (s ohledem na typ, podle použitelnosti); a

(iii) násobky G při klonění (s ohledem na typ, podle použitelnosti).

(4) akrobatické manévry a jejich vybrání

(i) vstupní parametry;

(ii) systémy plánování a sled manévrů;

(iii) výkruty;

(iv) přemety;

(v) kombinované manévry; a

(vi) vstup a vybrání z rozvinutých vývrtek, plochých, dynamických a v obrácené poloze (na zádech).

(5) nouzové postupy

(i) vybrání z neobvyklých poloh; a

(ii) výcvik zahrnujícího použití padáku (je-li využíván) a opuštění letadla.

(d) Letový výcvik

Úlohy osnovy letového výcviku základní akrobacie by měly být opakovány podle potřeby, dokud žadatel nedosáhne bezpečného a způsobilého standardu. Po ukončení letového výcviku by měl být pilot-žák schopen provádět samostatný let zahrnující manévry stanovené v bodě SFCL.200(b)(1). Výcvik ve dvojím řízení a samostatné výcvikové lety pod dohledem by měly být omezeny na povolené manévry pro daný typ použitého letadla. Úlohy by měly zahrnovat alespoň následující položky praktického výcviku:

(1) jistota v manévrech a vybráních

(i) lety malou rychlostí a přetažení;

(ii) ostré zatáčky;

(iii) skluzy po křídle;

(iv) opětovné spuštění motoru za letu (je-li použitelné);

(v) vývrtky a vybrání;

(vi) vybrání ze spirálových letů střemhlav; a

(vii) vybrání z neobvyklých poloh.

(2) akrobatické manévry podle bodu SFCL.200(b)(1).

AMC1 SFCL.200(c) Práva pro akrobacii

VÝCVIK PRO POKROČILÁ PRÁVA PRO AKROBACII

(a) Cílem výcviku pokročilé akrobacie je kvalifikovat držitele SPL k provádění akrobatických manévrů.

(b) Teoretické znalosti

Osnova výuky teoretických znalostí podle bodu SFCL.200(c)(2)(ii)(A) by měla pokrývat alespoň prvky stanovené v bodě (b) AMC1 SFCL.200(b).

(c) Letový výcvik

Úlohy osnovy letového výcviku pokročilé akrobacie by měly být opakovány podle potřeby, dokud žadatel nedosáhne bezpečného a způsobilého standardu. Po ukončení letového výcviku by měl být pilot-žák schopen provádět samostatný let zahrnující sekvenci akrobatických manévrů. Výcvik ve dvojím řízení a samostatné výcvikové lety pod dohledem by měly být omezeny na povolené manévry pro daný typ použitého letadla. Úlohy by měly zahrnovat alespoň následující položky praktického výcviku:

(1) jistota v manévrech a vybráních, jak je stanoveno v bodě (d)(1) AMC1 SFCL.200(b);

(2) akrobatické manévry:

(i) svíčka;

(ii) horizontální osma;

(iii) výkruty;

(iv) přemety;

(v) let v obrácené poloze;

(vi) souvrat; a

(vii) překrut.

(d) U žadatelů, kteří jsou již držiteli základních práv pro akrobacii dle bodu SFCL.200(b), může výuka teoretických znalostí podle bodu (b) sestávat ze zopakování prvků stanovených v bodě (b) AMC1 SFCL.200(b) a letový výcvik podle bodu (c) se může zaměřit na akrobatické manévry, které jsou mimo rozsah základních práv pro akrobacii.

AMC1 SFCL.200(d) Práva pro akrobacii

VÝCVIK V AKROBATICKÉM LÉTÁNÍ S MOTOROVÝM POHONEM

Žadatelé, kteří usilují o práva akrobatického létání v motorovým pohonem v souladu s bodem SFCL.200(d) by měli absolvovat, s motorovým pohonem, všechny manévry stanovené v bodě (d) AMC1 SFCL.200(b) nebo bodě (c) AMC1 SFCL.200(c), podle použitelnosti, které lze provést s výkonem motoru.

AMC1 SFCL.200(e) Práva pro akrobacii

ZÁPOČET KVALIFIKACE PRO AKROBATICKÉ LETY PODLE NAŘÍZENÍ (EU) č. 1178/2011

Držitelé SPL, kteří si přejí využít zápočet stanovený v bodě SFCL.200(e), by měli mít při uplatňování akrobatických práv jedno z následujících:

(a) průkaz způsobilosti pro letouny s kvalifikací pro akrobatické lety, vydaný podle Části FCL; a

(b) potvrzení (např. zápis v deníku) příslušného úřadu, že je nebo byl držitelem kvalifikace pro akrobatické lety podle Části FCL.

AMC1 SFCL.205 Kvalifikace pro vlečení kluzáků a transparentů

VÝCVIK PRO KVALIFIKACI PRO VLEČENÍ KLUZÁKŮ A TRANSPARENTŮ

(a) Obecně

Cílem výcviku vlečení je kvalifikovat držitele SPL s právy TMG k vlečení kluzáku nebo transparentu. Teoretické znalosti a letový výcvik by měly pokrývat související prvky, jak je stanoveno v tomto AMC.

(b) Teoretické znalosti: vlečení kluzáků

Osnova teoretických znalostí pro vlečení kluzáků by měla pokrývat zopakování nebo vysvětlení následujícího:

(1) předpisy týkající se letů ve vleku;

(2) zařízení pro vlečení;

(3) techniky vlečení, zahrnující:

(i) signály a postupy komunikace;

(ii) vzlet (normální a s bočním větrem);

(iii) postupy vypuštění za letu;

(iv) klesání ve vleku;

(v) postupu odpoutání kluzáku;

(vi) postupu odhození vlečného lana;

(vii) přistání s připojeným vlečným lanem (je-li použitelné);

(viii) nouzové postupy během vleku, včetně poruch zařízení;

(ix) bezpečnostní postupy;

(x) letové výkonnosti příslušného typu letadla při vlečení kluzáků;

(xi) sledování okolí a předcházení srážkám;

(xii) výkonnostní údaje kluzáků, zahrnující:

(A) vhodné rychlosti; a

(B) charakteristiky přetažení v zatáčkách;

(xiii) účinky turbulence v úplavu a sestupného proudu na výkonnost, ovladatelnost a pádové rychlosti vlečeného kluzáku; a

(xiv) účinky vrtulového úplavu v počáteční fázi rozjezdu při vzletu s bočním větrem.

(c) Teoretické znalosti: vlečení transparentů

Osnova teoretických znalostí pro vlečení transparentů by měla pokrývat zopakování nebo vysvětlení následujícího:

(1) předpisy týkající se vlečení transparentů;

(2) zařízení pro vlečení transparentů;

(3) spolupráce s pozemním personálem;

(4) předletové postupy;

(5) techniky vlečení transparentů, zahrnující:

(i) vzlet a vypuštění;

(ii) manévry zvednutí transparentu;

(iii) let s transparentem ve vleku;

(iv) postup odhození;

(v) přistání s transparentem ve vleku (je-li použitelné);

(vi) nouzové postupy během vleku, včetně poruch zařízení;

(vii) bezpečnostní postupy;

(viii) letové výkonnosti příslušného typu letadla při vlečení těžkého nebo lehkého transparentu; a

(ix) předcházení přetažení během vlečení.

(d) Letový výcvik: vlečení kluzáků

Úlohy osnovy výcviku vlečení pro vlečení kluzáků by měly být opakovány podle potřeby, dokud žák nedosáhne bezpečného a způsobilého standardu, a měly by zahrnovat alespoň následující položky praktického výcviku:

(1) postupy vzletu (vzlety normální a s bočním větrem);

(2) 360° okruhy ve vleku s příčným náklonem 30° a více

(3) klesání ve vleku;

(4) postup odpoutání kluzáku;

(5) přistání s připojeným vlečným lanem (je-li použitelné);

(6) postup odhození vlečného lana za letu;

(7) nouzové postupy (simulace); a

(8) signály a komunikace během vleku.

(e) Letový výcvik: vlečení transparentů

Úlohy osnovy výcviku vlečení pro vlečení transparentů by měly být opakovány podle potřeby, dokud žák nedosáhne bezpečného a způsobilého standardu, a měly by zahrnovat alespoň následující položky praktického výcviku:

(1) manévry zvednutí;

(2) techniky vlečení za letu;

(3) postupy odhození;

(4) let na kriticky nízkých rychlostech;

(5) manévry vyžadující maximální výkonnost;

(6) nouzové manévry zahrnující poruchy zařízení (simulované);

(7) bezpečnostní postupy pro vlečení konkrétního transparentu;

(8) opakování okruhu s připojeným transparentem; a

(9) ztráta výkonu motoru s připojeným transparentem (simulovaná).

AMC1 SFCL.210 Kvalifikace pro noční lety s TMG

VÝCVIK PRO KVALIFIKACI PRO PRO NOČNÍ LETY S TMG

(a) Obecně

Cílem výcviku pro kvalifikaci pro kvalifikaci pro pro noční lety s TMG je kvalifikovat držitele s právy pro TMG k řízení TMG za meteorologických podmínek pro let za viditelnosti (VMC) v noci. Výuka teoretických znalostí a letový výcvik by se měly držet osnovy stanovené v tomto AMC.

(b) Výuka teoretických znalostí

Osnova teoretických znalostí by měla pokrývat zopakování nebo vysvětlení následujícího:

(1) noční minima VMC;

(2) pravidla řízení vzdušného prostoru v noci a dostupná zařízení;

(3) letištní pravidla pro pozemní návěstidla, osvětlení RWY, přistávací plochy a překážek;

(4) polohových světla letadla a pravidla předcházení srážkám;

(5) fyziologické aspekty vidění a orientace v noci;

(6) nebezpečí dezorientace v noci a techniky znovuzískání;

(7) nebezpečí zhoršení počasí v noc a únikové postupy;

(8) přístrojové systémy (funkce a poruchy);

(9) osvětlení přístrojů a systémů nouzového osvětlení pilotního prostoru;

(10) značení mapy pro použití ve světle pilotního prostoru;

(11) principy praktické navigace;

(12) principy rádiové navigace;

(13) plánování a použití bezpečné nadmořské výšky; a

(14) nebezpečí podmínek námrazy, manévry vyhnutí se a únikové manévry.

(d) Letový výcvik

Úlohy osnovy letového výcviku by měly být opakovány podle potřeby, dokud žák nedosáhne bezpečného a způsobilého standardu. Body označené hvězdičkou (*) by měly být provedeny za simulovaných podmínek pro let podle přístrojů (IMC) a mohou být absolvovány za denního světla.

Úloha 1

(i) Zopakovat základní manévry při letu pouze podle přístrojů*;

(ii) Vysvětlit a předvést přechod z letu za viditelnosti na let podle přístrojů*;

(iii) Vysvětlit a zopakovat vybrání z neobvyklých poloh pouze podle přístrojů*.

Úloha 2

Vysvětlit a předvést použití radionavigačních prostředků při letu pouze podle přístrojů, zahrnující zjištění a sledování polohy*.

Úloha 3

Vysvětlit a předvést použití radarové podpory*.

Úloha 4

(i) Vysvětlit a předvést techniky nočního vzletu;

(ii) Vysvětlit a předvést techniku nočního okruhu;

(iii) Vysvětlit a předvést noční přiblížení s pomocí a bez pomoci vizuálních prostředků pro přiblížení; a

(iv) Procvičit vzlety, okruhy a přiblížení a přistání.

Úloha 5

Vysvětlit a předvést noční nouzové postupy zahrnující:

(i) simulovanou poruchu motoru (má být ukončena vybráním v bezpečné nadmořské výšce);

(ii) simulovanou poruchu motoru v různých fázích letu;

(iii) simulovaný neúmyslný vlet do podmínek IMC (ne v úseku před poslední zatáčkou nebo konečného přiblížení);

(iv) poruchu vnitřního a vnějšího osvětlení; a

(v) další selhání a nouzové postupy požadované AFM.

Úloha 6

Samostatné noční okruhy.

Úloha 7

(i) Vysvětlit a předvést metody nočního přeletu; a

(ii) Procvičit noční přelet s dvojím řízením buď jako PIC-žák (SPIC) nebo při samostatném letu pod dohledem na uspokojivý standard.

AMC1 SFCL.215 Práva pro létání s kluzáky v oblačnosti

VÝCVIK PRO PRÁVA PRO LÉTÁNÍ S KLUZÁKY V OBLAČNOSTI

(a) Výuka teoretických znalostí

Osnova výuky teoretických znalostí podle bodu SFCL.215(b)(2)(i) by měla pokrývat zopakování a/nebo vysvětlení následujícího:

(1) Lidské činitele a omezení lidského těla

(i) základy letecké fyziologie s ohledem na aspekty létání v oblačnosti

(ii) základy letecké psychologie

(iii) prostorová dezorientace

(2) Základy letu

(i) stabilita

(ii) řízení

(iii) omezení (násobek zatížení a manévry (obraty))

(3) Přístrojové vybavení letadla

(i) snímače a přístroje

(ii) měření parametrů aerometrických dat

(iii) gyroskopické přístroje

(4) Navigace

(i) použití map

(ii) navigace výpočtem

(iii) použití GNSS

(iv) předpisy letového provozu – uspořádání vzdušného prostoru

(v) letecká informační služba

(vi) předpisy členského státu týkající se létání v oblačnosti

(5) Komunikace

(i) VKV komunikace

(ii) příslušné výrazy z meteorologických zpráv

(6) Nebezpečí a nouzové postupy

(i) námraza

(ii) únikové postupy z oblačnosti

(iii) protisrážkové přístroje/avionika

(b) Letový výcvik

Úlohy osnovy výcviku létání s kluzáky v oblačnosti by měly být opakovány podle potřeby, dokud žák nedosáhne bezpečného a způsobilého standardu, a měly by zahrnovat alespoň následující položky praktického výcviku, letěného pouze podle přístorojů:

(1) přímočarý let;

(2) zatáčení;

(3) dosažení a udržování kurzu;

(4) návrat do přímočarého letu z ostřejšího úhlu náklonu;

(5) určení polohy (fixu) pomocí GNSS a leteckých map;

(6) odhad polohy pomocí DR;

(7) základní únikový manévr z oblačnosti/neobvyklé polohy; a

(8) pokročilý únikový manévr z oblačnosti při stanoveném kurzu.

(c) Je-li pro výcvik úloh čistě podle přístrojů využíván TMG s výkonem motoru, měl by žák používat kryt pro výcvik IFR nebo jiná vhodná zařízení omezující výhled.

(d) Standardy ukončení kurzu

Kurz je úspěšně ukončen, jakmile uchazeč během kurzu předvede:

(1) dostatečné znalosti v záležitostech stanovených v bodě (a); a

(2) dostatečnou úroveň odborné způsobilosti bezpečně provádět úlohy stanovené v bodě (b) při splnění následujících limitů:

	Umělý horizont	Zatáčka & skluz
Přímý let	Kurz ±10° IAS ±10 kt	Kurz ±20° IAS ±15 kt
Zatáčení	Úhel náklonu ±15° IAS ±10 kt	malé odchylky úhlové rychlosti zatáčky s maximální odchylkou mezi ½ & plnou výchylkou IAS ±15 kt
Fix polohy dán: GPS zobrazující vzdálenost a směrník k bodu	±2 NM	±3 NM

AMC1 SFCL.315(a)(7)(ii) Osvědčení FI(S) – práva a podmínky

PROKÁZÁNÍ SCHOPNOSTI POSKYTOVAT VÝUKU VE VÝCVIKOVÝCH KURZECH FI(S)

Prokázání schopnosti poskytovat výuku během výcvikových kurzů FI(S), jak je požadováno v bodě SFCL.315(a)(7)(ii), by mělo sestávat z úloh z výcvikového kurzu FI(S), vybraných FI(S) provádějícím dohled, a v každém případě zahrnovat všechno následující:

(a) úloha jednoho vypuštění a jednoho přistání;

(b) výběr úloh ve vzduchu; a

(c) jedna úloha nouzové situace.

AMC1 SFCL.325 Odborná způsobilost a hodnocení FI(S)

(a) Výcvik by měl být jak teoretický, tak praktický. Praktické součásti by měly zahrnovat rozvoj specifických dovedností instruktora, zejména v oblasti poskytování výuky a hodnocení TEM.

(b) Výcvik a hodnocení instruktorů by mělo být prováděno oproti následujícím standardům činností:

Odborná způsobilost	Činnosti	Znalosti/porozumění
Příprava materiálů	(a) zajišťuje odpovídající prostory; (b) připravuje instruktážní materiály; (c) ovládá dostupné nástroje.	(a) cíle; (b) dostupné nástroje; (c) metody výcviku založeného na kvalifikovanosti.
Vytváření prostředí usnadňujícího učení	(a) získává důvěru, modelové role příslušného chování; (b) osvětluje role; (c) stanovuje cíle; (d) zjišťuje a podporuje potřeby pilota-žáka.	(a) překážky učení se; (b) styly učení se.
Prezentační schopnosti	(a) komunikuje srozumitelně; (b) vyvolává a udržuje realistický pohled; (c) vyhledává příležitosti pro výcvik.	metody výuky
Začlenění lidských činitelů a TEM	Dává do spojitostí lidské činitele a TEM s technickým výcvikem.	(a) lidské činitele a TEM; (b) příčiny a protiopatření proti nežádoucím stavům letadla

Odborná způsobilost	Činnosti	Znalosti/porozumění
Organizace času k dosažení cílů výcviku	Přiděluje odpovídající čas k dosažení cíle kvalifikovanosti.	časové rozvržení osnovy
Usnadění učení se	(a) podporuje zapojení se žáka; (b) předvádí motivující, trpělivé, sebevědomé a asertivní chování; (c) provádí individuální koučování; (d) vede k vzájemné podpoře.	(a) zjednodušení; (b) jak podávat konstruktivní zpětnou vazbu; (c) jak podnítit žáky, aby kladli otázky a hledali radu.
Hodnocení výkonu žáka	(a) hodnotí a vede žáka k sebehodnocení výkonu oproti standardům způsobilosti; (b) rozhoduje o hodnocení a poskytuje jasnou zpětnou vazbu.	(a) techniky pozorování; (b) metody zaznamenávání pozorování.
Sledování a ověřování pokroku	(a) porovnává výsledky jednotlivce se stanovenými cíli; (b) identifikuje rozdíly v rychlostech učení jednotlivce; (c) uplatňuje příslušné nápravné kroky.	(a) styly učení se; (b) strategie přizpůsobování výcviku potřebám jednotlivce.
Hodnocení lekcí výcviku	(a) zjišťuje zpětnou vazbu od pilotů-žáků; (b) sleduje postupy lekcí výcviku oproti kritériím kvalifikovanosti; (c) vede odpovídající záznamy.	(a) celky kvalifikovanosti a související součásti; (b) kritéria výkonnosti.
Podávání zpráv o výsledcích	Zprávy podává přesně s využitím pozorovaných činností a událostí.	(a) cíle fáze výcviku; (b) individuální versus systémové nedostatky.

AMC1 SFCL.330(a) FI(S) – výcvikový kurz

PŘEDVSTUPNÍ HODNOCENÍ

Obsah předvstupního hodnocení by měl být stanoven organizací ATO nebo DTO, s ohledem na praxi konkrétního kandidáta. Může zahrnovat pohovory a/nebo hodnocení v průběhu simulované části výcviku s kandidátem v roli instruktora.

AMC1 SFCL.330(b) FI(S) – výcvikový kurz

(a) VŠEOBECNĚ

(1) Cílem výcvikového kurzu FI(S) je vycvičit držitele SPL na úroveň odborné způsobilosti stanovenou v bodě SFCL.325.

(2) Výcvikový kurz, jeho obsah a struktura by měly umožnit kandidátovi na instruktora rozvoj povědomí v oblasti bezpečnosti, prostřednictvím výuky znalostí, dovedností a postojů souvisejících s prací FI(S), a zahrnovat přinejmenším následujcí:

(i) osvěžit technické znalosti kandidáta na instruktora;

(ii) naučit kandidáta na instruktora, jak učit:

(A) předměty na zemi a letové úlohy; a

(B) jak se dostat ke všem souvisejícím zdrojům informací;

(iii) zajistit, že létání kandidáta na instruktora dosahuje dostatečné vysokého standardu; a

(iv) naučit kandidáta na instruktora principům základů výuky a uplatňovat je na všech úrovních výcviku.

(3) S výjimkou části týkající se vyučování a učení se doplňují podrobnosti všech předmětů, které jsou obsaženy v osnově pozemního a letového výcviku, osnovu kurzu SPL.

(4) Výcvikový kurz FI(S) by měl klást zvláštní důraz na roli jednotlivce v souvislosti s důležitostí lidských činitelů v rozhraní člověka a stroje, stejně jako na interakci mezi instruktorem a žákem během výuky teoretických znalostí. Zvláštní pozornost by měla být věnována vyzrálosti a úsudku uchazeče, včetně porozumění dospělým osobám, jejich postojům chování a různým úrovním vzdělání.

(5) Během výcvikového kurzu by si uchazeči měli být vědomi toho, že jejich vlastní postoje jsou pro bezpečnost letu klíčové. Identifikování a vyhýbání se lhostejnosti a zvyšování povědomí v oblasti bezpečnosti by měly být základním cílem po celou dobu výcvikového kurzu. Hlavní význam výcvikového kurzu cílí na to předat kandidátům znalosti, dovednosti a postoje důležité pro práci letového instruktora.

(b) OBSAH

Výcvikový kurz sestává ze dvou částí:

(1) ČÁST 1 – VÝUKA TEORETICKÝCH ZNALOSTÍ

Část 1 zahrnuje výcvik stanovený v bodech (ii) a (iii) bodu SFCL.330(b)(1).

K vypracování osnovy pro výcvik stanovený v bodě SFCL.325(b)(1)(ii) by měl být jako vodítko použit obsah části týkající se vyučování a učení se kurzu FI(S), jak je stannoven AMC1 SFCL.325.

(2) ČÁST 2 – LETOVÝ VÝCVIK

Část 2 zahrnuje výcvik stanovený v bodě SFCL.330(b)(1)(iv) a, podle použitelnosti, v bodě SFCL.330(b)(2).

(i) Všeobecně

(A) Letové úlohy jsou podobné těm, které se používají pro výcvikový kurz SPL, ale s dodatečnými položkami navrženými k pokrytí potřeb letového instruktora.

(B) Číslování úloh by mělo být v prvé řadě využíváno jako základní seznam úloh a jasné vodítko posloupnosti výuky. Proto se ukázky a praktická cvičení nemusí nezbytně provádět v uvedeném pořadí. Skutečné pořadí a obsah budou záviset na následujících, vzájemně souvisejících faktorech:

(a) pokročilosti a schopnostech žadatele;

(b) meteorologických podmínkách ovlivňujících let;

(c) použitelné době letu;

(d) úvahách o způsobu výuky;

(e) místním provozním prostředí; a

(f) použitelnosti úloh pro daný typ letadla.

(C) Podle uvážení instruktorů mohou být některé úlohy sloučeny, zatímco jiné úlohy mohou být provedeny v několika letech.

(D) Z toho plyne, že instruktoři-žáci se budou případně setkávat s podobnými, vzájemně souvisejícími faktory. Měli by vidět a naučit se, jak sestavit plány letových vyučovacích hodin a přitom brát tyto

faktory v úvahu tak, aby se podle potřeby co nejlépe využila každá letová vyučovací hodina spojováním částí stanovených úloh.

(ii) Předletové instruktáže a poletové rozbory

(A) Předletová instruktáž normálně zahrnuje vyhlášení účelu a stručnou zmínku o základech letu pouze tehdy, jsou-li důležité. Má se jasně vysvětlit, jaké úlohy bude instruktor učit a žák procvičovat v průběhu letu. To by mělo zahrnovat informace o tom, jak bude let prováděn, kdo má pilotovat letadlo a jaké aspekty letové bezpečnosti, počasí a leteckého umění momentálně uplatňovat. Povahou této vyučovací hodiny se bude řídit pořadí, ve kterém se mají vyučovat základní části.

(B) Pět základních složek předletové instruktáže bude:

(a) účel;

(b) letová úloha (letové úlohy) (jaké a jak a kým);

(c) letová instruktáž;

(d) kontrola porozumění; a

(e) letecké umění.

(C) Pokaždé úloze instruktor-žák provede rozbor FI(S) v roli pilota-žáka. Rozbor má zhodnotit:

(a) zda byly splněny cíle;

(b) zda jsou chyby nevýznamné nebo významné;

(c) co lze opravit nebo zlepšit; a

(d) zda pilot-žák dosáhl požadované úrovně odborné způsobilosti nebo musí být úloha zopakována.

Instruktor FI(S) potvrdí správnost rozboru.

(iii) Plánování letových vyučovacích hodin

Tvorba plánů vyučovací hodiny je základní požadavek dobrého výcviku a instruktoru-žákovi se má dostat praktického procvičení pod dohledem v oblasti tvorby a praktického využití plánů letové vyučovací hodiny.

(iv) Všeobecné úvahy

(A) Instruktor-žák by měl letový výcvik absolvovat, aby si procvičil zásady základního výcviku na úrovni SPL. V průběhu tohoto výcviku instruktor-žák zaujímá sedadlo normálně obsazované FI(S).

(B) Instruktor provádějící výcvik instruktora se obvykle ujímá role pilota-žáka.

(C) Je nezbytné poznamenat, že letecké umění je životně důležitou složkou veškerého letového provozu. Proto mají být v následujících letových úlohách v příhodných chvílích každého letu zdůrazňovány důležité aspekty leteckého umění.

(D) Instruktor-žák by se měl naučit, jak určovat obvyklé chyby a jak je správně opravovat, což by mělo být pořád zdůrazňováno.

(v) Pozemní přípravy a letové úlohy

Úloha 1: Seznámení s kluzákem

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak seznámit žáka s kluzákem, který bude využíván pro výcvik, a jak vyzkoušet polohu žáka v kluzáku z pohledu pohodlí, výhledu a schopnosti používat všechny ovládací prvky řízení

a vybavení. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž a úloha

Instruktor-žák musí:

(1) představit typ kluzáku, který bude využíván;

(2) vysvětlit uspořádání pilotního prostoru: přístroje a vybavení;

(3) vysvětlit ovládací prvky řízení letu: řídicí páka, pedály, aerodynamické brzdy, vztlakové klapky (jsou-li k dispozici), uvolňování vlečného lana, podvozek (je-li k dispozici);

(4) zkontrolovat polohu žáka na sedadle z pohledu pohodlí, výhledu a schopnosti používat všechny ovládací prvky řízení;

(5) vysvětlit použití bezpečnostních pásů;

(6) předvést, jak nastavit pedál směrového kormidla;

(7) vysvětlit rozdílnosti pilotáže ze sedadla instruktora; a

(8) vysvětlit všechny kontrolní seznamy povinných úkonů, nácviky úkonů, řízení.

(c) Poletový rozbor

Úloha 2: Postup v případě nouze

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak seznámit žáka s použitím padáku a jak vysvětlit postup výskoku s padákem v případě nouze. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž a úloha

Instruktor-žák musí:

(1) vysvětlit, jak šetrně zacházet s padákem (přeprava, uskladnění a sušení po použití);

(2) předvést nastavení upínacích popruhů padáku;

(3) pomoct žákovi nastavit upínacích popruhů padáku;

(4) předvést upevnění výtažného lana padáku (může být simulováno;

(5) vysvětlit postup nouzového výskoku s padákem (zvláště z kluzáku v nezvyklé poloze);

(6) procvičit postup nouzového výskoku s padákem;

(7) vysvětlit postup přistání s padákem za normálních podmínek a za silného větru; a

(8) předvést a procvičit nácvik dopadů parašutisty při přistání.

(c) Poletový rozbor

Úloha 3: Příprava před letem

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak vysvětlit všechny úkony, které je třeba provést před letem. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) potřebu předletové instruktáže;

(2) skladbu a obsah této instruktáže;

(3) jaké dokumenty jsou na palubě potřeba;

(4) jaké vybavení je pro let vyžadováno;

(5) jak manipulovat s kluzákem na zemi, jak ho přemisťovat, jak ho odtáhnout a jak ho zaparkovat;

(6) jak provádět předletové vnější a vnitřní prohlídky;

(7) postup ověření, zda jsou hmotnost a vyvážení v rámci omezení; a

(8) úkony před vypouštěním (kontrolní seznam povinných úkonů).

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) potřebu předletové instruktáže;

(2) že jsou na palubě požadované dokumenty;

(3) že je na palubě vybavení požadované pro zamýšlený let;

(4) jak manipulovat s kluzákem na zemi, jak ho přemístit na místo startu, odtáhnout ho a zaparkovat;

(5) jak provádět předletovou vnější a vnitřní kontrolu;

(6) jak ověřit, zda jsou hmotnost a vyvážení v rámci omezení;

(7) jak nastavit bezpečnostní pásy, stejně jako sedadlo nebo pedály směrového kormidla;

(8) úkony před vypouštěním;

(9) jak poradit pilotu-žákovi v provádění předletové přípravy; a

(10) jak provádět rozbor a opravovat chyby předletové přípravy, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 4: Počáteční letová praxe

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak seznámit žáka s tím, že je ve vzduchu, s prostorem okolo letiště, jak zaregistrovat reakce žáka na danou situaci a jak soustředit pozornost žáka na postupy týkající se bezpečnosti a sledování okolí. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) prostor okolo letiště;

(2) potřebu sledování okolí; a

(3) změnu řízení letadla.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí:

(1) ukázat významné orientační body na zemi;

(2) provádět rozbor reakcí žáka; a

(3) kontrolovat, zda žák sleduje okolí (bezpečnost).

(d) Poletový rozbor

Úloha 5: Primární účinky ovládacích prvků řízení

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak:

(1) předvést primární účinky každého ovládacího prvku řízení s pomocí vizuální reference;

(2) naučit pilota-žáka rozpoznávat, kdy už kluzák není v normální poloze podél jedné z os, a jak ho naučit vrátit se do normální polohy;

(3) cvičit nepřetržité a účinné sledování okolí během těchto úkolů; a

(4) rozebírat a opravovat chyby a chyby pilota-žáka, je-li potřeba.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) stanovení os kluzáku;

(2) postupy sledování okolí;

(3) vizuální reference podél každé osy;

(4) primární účinky řídicích prvků bez příčného náklonu;

(5) vztah mezi polohou a rychlostí;

(6) použití vztlakových klapek; a

(7) použití aerodynamických brzd.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) vizuální reference za letu;

(2) primární účinek výškového kormidla;

(3) vztah mezi polohou a rychlostí (setrvačnost);

(4) primární účinek směrového kormidla na rotaci kluzáku kolem svislé osy;

(5) primární účinek křidélek na klonění;

(6) účinek aerodynamických brzd (včetně změn v klopení, pokud jsou aerodynamické brzdy vysunuty nebo zasunuty);

(7) účinky vztlakových klapek (pokud kluzák vztlakové klapky má);

(8) postupy sledování okolí během všech úloh;

(9) jak poradit pilotu-žákovi rozpoznávat primární účinky každého ovládacího prvku řízení; a

(10) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 6: Koordinované klonění do a z mírných úhlů náklonu

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi ohledně sekundárních účinků řídicích prvků a jak naučit žáka koordinovat použití křidélek a směrového kormidla za účelem kompenzování účinku nebezpečné zatáčky. Navíc by se

měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) sekundární účinky řídicích prvků;

(2) účinek nebezpečné zatáčky;

(3) jak kompenzovat nebezpečnou zatáčku; a

(4) další účinek směrového kormidla (příčné klonění).

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) účinek nebezpečné zatáčky s referencí na zemi;

(2) další účinek směrového kormidla (příčné klonění);

(3) koordinaci řízení pomocí směrového kormidla a křidélek za účelem kompenzování účinků nebezpečné zatáčky;

(4) klonění do a z mírných úhlů příčného náklonu (20 až 30°) a návrat do přímého letu;

(5) jak poradit pilotu-žákovi v koordinování křidélek a směrového kormidla;

(6) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 7: Přímý let

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak učit žáka udržovat přímý let stálým kurzem bez skluzu a výkluzu. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) jak udržovat přímý let;

(2) různá omezení rychlosti letu;

(3) podélnou stabilitu kluzáku; a

(4) účinek vyvážení.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) udržování přímého letu;

(2) vlastní podélnou stabilitu;

(3) ovládání podélného sklonu kluzáku včetně použití vyvážení s vizuální referencí a rychlostí;

(4) jak provádět sledování přístrojů;

(5) řízení vodorovné polohy pomocí vizuálních referencí;

(6) řízení kurzu s pomocí vizuální reference;

(7) postupy sledování okolí během všech úloh;

(8) jak poradit pilotu-žákovi ohledně udržování přímého letu; a

(9) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 8: Zatáčení

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak naučit žáky létat zatáčky a okruhy s mírným stálým příčným náklonem okolo 30° při konstantní poloze (rychlosti) a koordinovaném letu. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) síly působící na kluzák v průběhu zatáčky;

(2) potřebu sledování okolí před zatáčením;

(3) posloupnost zatáčky (zahájení, stabilizace a dokončení);

(4) obvyklé chyby v průběhu zatáčky;

(5) jak zatáčet do zvolených kurzů, použití kompasu; a

(6) použití přístrojů (ukazatel náklonu nebo skluzu) pro přesnost.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) postup sledování okolí před zatáčením;

(2) zahájení zatáčky (střední hladina zatáček);

(3) stabilizaci zatáčky (udržování polohy a kompenzování vyvolaného klonění);

(4) dokončení zatáčky;

(5) nejběžnější chyby v zatáčce;

(6) zatáčky do zvolených kurzů (použití orientačních bodů v terénu pro srovnání);

(7) použití přístrojů (ukazatel náklonu nebo skluzu) pro přesnost;

(8) jak poradit pilotu-žákovi s letem zatáčky nebo okruhu s mírným příčným náklonem; a

(9) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 9a: Pomalý let

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak zlepšit schopnost žáka rozpoznat nechtěný let při kriticky nízkých rychlostech (velký úhel náběhu) a jak provést nácvik udržování kluzáku v rovnováze při návratu do normální polohy (rychlosti). Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) charakteristiky pomalého letu; a

(2) nebezpečí přetažení.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí před zahájením této úlohy zkontrolovat, že ve vzdušném prostoru pod kluzákem nejsou jiná letadla.

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) řízený let se zpomalováním až ke kriticky vysokému úhlu náběhu (nízká rychlost letu) a upozornit žáka na polohu přídí vzhůru, snižování hluku, snižování rychlosti;

(2) návrat do normální polohy (rychlosti);

(3) jak pomoci pilotu-žákovi rozpoznat let při kriticky nízkých rychlostech z nepozornosti;

(4) jak provádět nácvik udržování kluzáku v rovnováze při návratu do normální polohy; a

(5) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 9b: Přetažení

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak zlepšit schopnost žáka rozpoznat přetažení a jak ho vybrat. To zahrnuje pád z vodorovného letu a pády po křídle. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) jaký je mechanismus přetažení;

(2) účinnost řízení při přetažení;

(3) příznaky předcházející přetažení, rozpoznání a vybrání;

(4) faktory ovlivňující přetažení (důležitost úhlu náběhu a přetažení při vysoké rychlosti);

(5) účinek vztlakových klapek, má-li kluzák nějaké;

(6) vlivy nevyvážení při bezpečnostních úkonech v průběhu pádu;

(7) příznaky přetažení, rozpoznání a vybrání;

(8) vybrání pádu po křídle;

(9) přiblížení se pádové rychlosti v přibližovacích a přistávacích konfiguracích; a

(10) rozpoznání a vybrání dynamických přetažení.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí před zahájením této úlohy zkontrolovat, že ve vzdušném prostoru pod kluzákem nejsou jiná letadla.

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) přetažení z vodorovného letu;

(2) příznaky předcházející přetažení, rozpoznání a vybrání;

(3) příznaky přetažení, rozpoznání a vybrání;

(4) vybrání pádu po křídle;

(5) přiblížení se pádové rychlosti v přibližovacích a přistávacích konfiguracích;

(6) rozpoznání a vybrání dynamických přetažení;

(7) přetažení a vybrání v počátečním stadiu s „odváděním pozornosti instruktorem“;

(8) jak zlepšit schopnosti žáka rozpoznat a vybrat přetažení; a

(9) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

Poznámka: má se přihlížet k omezením obratů a k odkazům na omezení týkající se hmotnosti a vyvážení uvedeným v letové příručce nebo rovnocenném dokumentu (například v příručce vlastníka nebo provozní příručce pilota). Bezpečnostní úkony by měly brát do úvahy minimální bezpečnou nadmořskou výšku pro zahájení takových úloh, aby byla zajištěna dostatečná bezpečnostní rezerva pro vybrání. Pokud jsou v letové příručce nebo rovnocenném dokumentu (například v příručce vlastníka nebo provozní příručce pilota) uvedeny zvláštní postupy pro úlohy pádů a vývrtek a způsoby vybrání, musí k nim být přihlédnuto. Tyto okolnosti se rovněž týkají i další úlohy.

(d) Poletový rozbor

Úloha 10a: Rozpoznání vývrtky a zabránění vývrtce

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak zlepšit schopnost žáka rozpoznat vývrtku v počátečním stádiu a jak ji vybrat. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) proč kluzák rotuje;

(2) jak rozpoznat příznaky vývrtky (nezaměňovat s letem ve strmé sestupné spirále);

(3) jaké jsou parametry ovlivňující vývrtku; a

(4) jak vybrat vývrtku.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí před zahájením této úlohy zkontrolovat, že ve vzdušném prostoru pod kluzákem nejsou jiná letadla.

Instruktor-žák musí:

(1) názorně předvést přetažení a vybrání vývrtky v počátečním stádiu (přetažení s přehnaným pádem po křídle, okolo 45°);

(2) se ujistit, že žák rozpoznává přechod do vývrtky;

(3) se přesvědčit, že pilot-žák je schopen vybrat vývrtku;

(4) zkontrolovat, zda žák stále reaguje správně, i když během přechodu do vývrtky instruktor odvádí jeho pozornost; a

(5) předvést, jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

Poznámka: přihlížení k omezením obratů a nezbytnost řídit se výpočty hmotnosti a vyvážení podle příručky kluzáku.

(d) Poletový rozbor

Úloha 10b: Rozvinuté vývrtky: přechod a vybrání

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak rozpoznat rozvinutou vývrtku a jak ji vybrat. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) přechod do vývrtky;

(2) příznaky skutečné vývrtky a rozpoznání a určení směru vývrtky;

(3) vybrání vývrtky;

(4) použití ovládacích prvků řízení;

(5) účinky vztlakových klapek (omezení vztlakových klapek podle typu);

(6) účinek polohy těžiště na charakteristiky vývrtky;

(7) vývrtku z různých letových poloh;

(8) omezení kluzáku;

(9) bezpečnostní úkony; a

(10) obvyklé chyby při vybírání.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí před zahájením této úlohy zkontrolovat, že ve vzdušném prostoru pod kluzákem nejsou jiná letadla.

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) bezpečnostní úkony;

(2) přechod do vývrtky;

(3) rozpoznání a určení směru vývrtky;

(4) vybrání vývrtky (s ohledem na letovou příručku);

(5) použití ovládacích prvků řízení;

(6) účinky vztlakových klapek (omezení podle typu kluzáku);

(7) vývrtka a vybrání z různých letových poloh;

(8) jak zlepšit schopnost pilota-žáka rozpoznat a vybrat vývrtku; a

(9) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Poznámka (k úlohám 11a až 11c): Instruktor-žák musí vyučovat alespoň jeden z následujících způsobů vypouštění: vypouštění navijákem, aerovlek, vlastní pomocí. Měly by být provedeny nejméně tři úlohy se selháním při vypouštění. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

Úloha 11a: Winch launch

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak vyučovat vypouštění navijákem a jak se ujistit, že jejich žák zvládne přerušené vypouštění. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) signály nebo komunikci před a v průběhu vypouštění;

(2) použití vypouštěcího vybavení;

(3) úkony před vzletem;

(4) postup vzletu proti větru;

(5) postup vzletu s bočním větrem;

(6) bezpečný a adekvátní profil pro vypouštění navijákem a omezení; a

(7) postupy při selhání během vypouštění.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) použití vypouštěcího vybavení;

(2) úkony před vzletem;

(3) vzlet proti větru;

(4) vzlet s bočním větrem;

(5) bezpečný a adekvátní profil pro vypouštění navijákem a omezení;

(6) postup v případě přetržení lana nebo přerušeného vypouštění, postupy při selhání během vypouštění simulované během vypouštění navijákem;

(7) jak učit pilota-žáka provádět bezpečné vypouštění navijákem;

(8) jak učit pilota-žáka zvládnout přerušené vypouštění (různé nadmořské výšky a rychlosti); a

(9) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 11b: Aerovlek

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak vyučovat vypouštění pomocí aerovleku a jak se ujistit, že jejich žák zvládne přerušené vypouštění. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) signály nebo komunikci před a v průběhu vypouštění;

(2) použití vypouštěcího vybavení;

(3) úkony před vzletem;

(4) postup vzletu proti větru;

(5) postup vzletu s bočním větrem;

(6) postup ve vleku: přímý let, zatáčení a proudění za vrtulovým letadlem;

(7) vybrání z polohy mimo pozici ve vleku;

(8) postupy v případě selhání během vypouštění a přerušení vypouštění;

(9) postup klesání ve vleku (vlečné letadlo a kluzák); a

(10) důvody selhání během vypouštění a přerušení vypouštění nebo postupy.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) signály před a v průběhu startu;

(2) použití startovacího zařízení;

(3) úkony před vzletem;

(4) postup vzletu proti větru;

(5) postup vzletu s bočním větrem;

(6) postupy ve vleku: přímý let, zatáčení a proudění za vrtulovým letadlem;

(7) vybrání z polohy mimo pozici ve vleku;

(8) postupy v případě selhání během vypouštění a přerušení vypouštění simulované pomocí uvolnění lana ve vhodné výšce, v reakci a bez reakce na signál od vlečného letounu;

(9) postup klesání ve vleku;

(10) jak učit pilota-žáka provádět bezpečné vypouštění pomocí aerovleku;

(11) j ak učit pilota-žáka zvládnout přerušené vypouštění; a

(12) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

The student instructor has to demonstrate:

(d) Poletový rozbor

Úloha 11c: Samostatné vypouštění

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak vyučovat startování kluzáku s vlastní pomocí a jak se ujistit, že žák zvládne přerušené vypouštění. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) postupy vysunutí a zasunutí motoru;

(2) spouštění motoru a preventivní bezpečnostní opatření;

(3) úkony před vzletem;

(4) postupy snižování hluku;

(5) úkony v průběhu vzletu a po něm;

(6) vzlet proti větru;

(7) vzlet s bočním větrem;

(8) postup v případě selhání pohonu;

(9) postup v případě přerušeného vzletu;

(10) vzlet s maximálním výkonem (krátká vzletová a přistávací dráha a bezpečná výška nad překážkami); a

(11) postup nebo techniky krátkého vzletu a vzletu z nezpevněné dráhy a výpočty výkonnosti.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) postupy vysunutí a zasunutí motoru;

(2) spouštění motoru a bezpečnostní opatření;

(3) úkony před vzletem;

(4) postupy snižování hluku;

(5) úkony v průběhu vzletu a po něm;

(6) vzlet proti větru;

(7) vzlet s bočním větrem;

(8) porucha motoru a postupy;

(9) postup v případě přerušeného vzletu;

(10) vzlet s maximálním výkonem (krátká vzletová a přistávací dráha a bezpečná výška nad překážkami);

(11) postup nebo techniky krátkého vzletu a vzletu z nezpevněné dráhy a výpočty výkonnosti;

(12) jak učit pilota-žáka provádět bezpečné starty s vlastní pomocí;

(13) jak učit pilota-žáka zvládnout přerušené vypouštění (různé nadmořské výšky); a

(14) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 12: Přiblížení okruhem a přistání

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak učit žáka létat bezpečné přiblížení okruhem a přistávat s kluzákem. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) postupy pro opětovné zařazení do okruhu;

(2) postupy vyhýbání se srážkám a techniky sledování okolí;

(3) úkony před přistáním;

(4) postupy pro normální okruh, úsek po větru, úsek před poslední zatáčkou;

(5) vliv větru na rychlosti přiblížení a dosednutí;

(6) vizualizace bodu dotyku;

(7) řízené přiblížení a použití aerodynamických brzd;

(8) použití vztlakových klapek (je-li použitelné); a

(9) postupy pro přiblížení a přistání normální a s bočním větrem.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) postupy pro opětovné zařazení do okruhu;

(2) postupy vyhýbání se srážkám a techniky sledování okolí;

(3) úkony před přistáním;

(4) standardní okruh a plánování nepředvídaných událostí (například ztráta výšky);

(5) vliv větru na rychlosti přiblížení a dosednutí;

(6) vizualizace cílového bodu;

(7) řízené přiblížení a použití aerodynamických brzd;

(8) použití vztlakových klapek (je-li použitelné);

(9) postupy pro přiblížení a přistání normální a s bočním větrem;

(10) jak učit pilota-žáka létat bezpečné přiblížení okruhem;

(11) jak zlepšit schopnost pilota-žáka provádět bezpečné přistání; a

(12) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 13: První samostatný let

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak připravit své žáky na první samostatný let.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) omezení letu (uvědomování si místního prostoru a jeho omezení);

(2) použití požadovaného vybavení; a

(3) vliv CG na podélnou stabilitu kluzáku.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí:

(1) s jiným či jinými služebně staršími instruktory ověřit, zda je žák schopen letět samostatný let;

(2) sledovat let; a

(3) rozebrat let s žákem.

(d) Poletový rozbor

Úloha 14: Pokročilý nácvik zatáček

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak učit ostré zatáčky nebo okruhy (příčný náklon 45°) při konstantní poloze (rychlosti) a s vycentrovaným provázkem indikace zatáčky. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) vztah mezi příčným náklonem a rychlostí;

(2) jak zvládnout ostré zatáčky nebo okruhy;

(3) neobvyklé polohy, které se mohou vyskytnout (přetažení nebo vývrtka a let ve strmé sestupné spirále); a

(4) jak vybrat tyto neobvyklé polohy.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) ostré zatáčky (45°) při konstantní rychlosti a s vycentrovaným provázkem indikace zatáčky;

(2) obvyklé chyby (skluz a výkluz);

(3) neobvyklé polohy a jak je vybrat;

(4) jak učit pilota-žáka létat ostré zatáčky nebo okruhy; a

(5) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Poznámka (k úlohám 15a až 15c): Pokud meteorologické podmínky v průběhu výcviku instruktora nedovolují praktický výcvik technik plachtění, všechny položky letových úloh musí být probrány a vysvětleny pouze během pozemní přípravy úlohy.

Úloha 15a: Techniky plachtění: létání v termických stoupavých proudech

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak naučit žáka rozpoznávat a určovat termické stoupavé proudy, jak vstoupit do termického stoupavého proudu a jak dávat pozor, aby nedošlo ke srážce ve vzduchu. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) postupy sledování okolí;

(2) určení a rozpoznávání termických stoupavých proudů;

(3) použití audio přístrojů pro plachtění;

(4) postup vstupu do termického stoupavého proudu a dávání přednosti;

(5) jak létat v těsné blízkosti jiných kluzáků;

(6) jak se ustálit v termických stoupavých proudech; a

(7) jak opustit termické stoupavé proudy.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) postupy sledování okolí;

(2) určení a rozpoznávání termických stoupavých proudů;

(3) použití audio přístrojů pro plachtění;

(4) postup vstupu do termického stoupavého proudu a dávání přednosti;

(5) postup létání v těsné blízkosti jiných kluzáků;

(6) ustálení v termických stoupavých proudech;

(7) postup opuštění termického stoupavého proudu;

(8) jak zlepšit schopnost pilota-žáka rozpoznávat a určovat termické stoupavé proudy;

(9) jak zlepšit schopnost pilota-žáka vstupovat do termických stoupavých proudů a jak sledovat okolí; a

(10) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 15b: Techniky plachtění: svahové létání

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak učit žáka svahovému létání, ovládat svou rychlost a používat pravidla vyhýbání se srážkám ve vzduchu. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) postupy sledování okolí;

(2) pravidla svahového létání;

(3) rozpoznávání bezpečné a adekvátní dráhy letu; a

(4) kontrola rychlosti.

(c) Letová úloha (je-li použitelné v průběhu výcviku a možné v místě výcviku)

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) postupy sledování okolí;

(2) praktické použití pravidel létání na svahu;

(3) rozpoznávání bezpečné a adekvátní dráhy letu;

(4) ovládání rychlosti;

(5) jak naučit pilota-žáka bezpečně létat na svazích; a

(6) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 15c: Techniky plachtění: plachtění ve vlně

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak uvést žáky do plachtění ve vlně a jak je naučit bezpečně létat ve vysoké nadmořské výšce. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) postupy sledování okolí;

(2) techniky, které mají být použity pro nalétnutí do vlny;

(3) omezení rychlosti se zvyšující se výškou; a

(4) rizika hypoxie a použití kyslíku.

(c) Letová úloha (je-li použitelné v průběhu výcviku a možné v místě výcviku)

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) postupy sledování okolí;

(2) techniky nalétnutí vlny;

(3) omezení rychlosti se zvyšující se výškou;

(4) použití kyslíku (je-li k dispozici);

(5) jak zlepšit schopnosti pilota-žáka rozpoznávat a určovat vlny;

(6) jak naučit pilota-žáka bezpečně plachtit ve vlně; a

(7) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 16: Přistání v terénu

Poznámka: pokud meteorologické podmínky v průběhu výcviku instruktora nedovolují praktický výcvik postupů přistání v terénu (může být použit TMG), všechny položky letové úlohy musí být probrány a vysvětleny pouze během pozemní přípravy úlohy. Instruktoři smí vyučovat úlohu bezpečného přistání v terénu pouze poté, co prokázali, že jsou prakticky schopni toto provádět.

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak naučit žáky volit plochu pro přistání v terénu, provést okruh a jak se vypořádat s neobvyklou situací při přistání. Navíc by se měl instruktor-žák naučit, jak identifikovat chyby žáka a jak je správně opravovat.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) klouzavost při maximálním klouzacím poměru;

(2) postupy pro opětovné spuštění motoru (pouze pro samostatně vypouštěné kluzáky a kluzáky schopné udržovat hladinu letu);

(3) výběr přistávací plochy;

(4) posouzení okruhu a klíčové polohy;

(5) postupy na okruhu a přiblížení; a

(6) činnosti, které mají být provedeny po přistání.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) přesná přistání na letišti;

(2) klouzavost;

(3) postupy pro zařazení, přílet a okruh na vzdáleném letišti;

(4) výběr plochy pro přistání v terénu;

(5) postupy pro okruh a přiblížení na plochu pro přistání v terénu;

(6) činnosti, které mají být provedeny po přistání;

Instruktor-žák by měl být rovněž vycvičen:

(7) jak pomoci pilotu-žákovi provést bezpečné přistání v terénu;

(8) jak se vypořádat s neobvyklou situací při přistání; a

(9) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Poznámka (k úlohám 17a až 17c): Pokud meteorologické podmínky v průběhu výcviku instruktora nedovolují praktický výcvik traťového letu, všechny položky letových úloh musí být probrány a vysvětleny pouze během pozemní přípravy úlohy.

Úloha 17a: Plánování letu

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak naplánovat a připravit traťový let.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) předpověď a skutečné počasí;

(2) volbu množství vody, které se má vzít, v závislosti na předpovědi počasí;

(3) metodu výběru úlohy, s ohledem na předpokládanou průměrnou rychlost;

(4) výběr mapy a přípravu;

(5) oznámení NOTAM a uvážení vzdušného prostoru;

(6) rádiové kmitočty (jsou-li použitelné);

(7) předletové administrativní postupy;

(8) postupy pro vyplnění letového plánu ICAO, kde je požadován; a

(9) náhradní letiště a plochy pro přistání.

(c) Poletový rozbor

Úloha 17b: Navigace za letu

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi, jak vyučovat provádění traťového letu.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) jak udržovat dráhu letu a jak v případě potřeby změnit trať;

(2) nastavení výškoměru;

(3) použití rádia a frazeologie;

(4) plánování za letu;

(5) postupy pro průlet regulovaným vzdušným prostorem nebo spojení s ATC, kde je požadováno;

(6) postup při nejistotě o poloze; a

(7) postup při ztrátě orientace.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) udržování dráhy letu a v případě potřeby změnu tratě;

(2) nastavení výškoměru;

(3) použití rádia a frazeologie;

(4) plánování za letu;

(5) postupy pro průlet regulovaným vzdušným prostorem nebo spojení s ATC, kde je požadováno;

(6) postup při nejistotě o poloze;

(7) postup při ztrátě orientace;

(8) použití doplňkového vybavení, je-li požadováno;

(9) postupy pro zařazení, přílet a okruh na vzdáleném letišti;

(10) jak naučit pilota-žáka provádět traťový let; a

(11) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

Úloha 17c: Techniky traťového letu

(a) Cíl

Poradit instruktoru-žákovi ohledně technik pro efektivní traťový let.

(b) Předletová instruktáž

Instruktor-žák musí vysvětlit:

(1) rychlost pro let při maximálním klouzacím poměru;

(2) rychlost pro let maximální cestovní rychlostí (Mc Creadyho teorie);

(3) jak vybrat optimální dráhu letu (efektivní využití oblačných vln, atd.);

(4) jak vypočítat finální dokluz; a

(5) jak provést bezpečné přistání v terénu.

(c) Letová úloha

Instruktor-žák musí názorně předvést:

(1) přelet;

(2) výběr optimální dráhy letu (efektivní využití oblačných vln, atd.);

(3) metody určení optimální rychlosti letu;

(4) použití počítačů finálního dokluzu;

(5) jak snížit riziko a jak reagovat na možná nebezpečí;

(6) jak plánovat a provádět přistání v terénu;

(7) jak naučit pilota-žáka techniky pro efektivní traťový let; a

(8) jak rozebírat a opravovat chyby, je-li potřeba.

(d) Poletový rozbor

(vi) Dodatečné prvky výcviku pro práva k poskatování výcviku TMG dle bodu SFCL.330(b)(2))

Dodatečný výcvik pro práva k poskytování výcviku TMG by měl zahrnovat, držíme-li se principů předletové instruktáže, úlohy a poletového rozboru stanovených v bodech (b)(2)(ii) a (b)(2)(v), osnovu výcviku stanovenou v bodě (c) AMC1 SFCL.150(b).

AMC1 SFCL.345 FI(S) – hodnocení odborné způsobilosti

VŠEOBECNĚ

(a) Formát a formulář žádosti o hodnocení odborné způsobilosti jsou stanoveny příslušným úřadem.

(b) Kluzák, který je použit pro hodnocení, by měl splňovat požadavky na letadlo pro výcvik.

(c) FE(S) působí jako PIC.

(d) V průběhu zkoušky dovedností sedí žadatel na sedadle obvykle obsazeném instruktorem. FE(S) hraje roli „žáka“. Požaduje se, aby žadatel vysvětlil příslušné úlohy a předvedl jejich

provedení „žákovi“, kde je to vhodné. Poté „žák“ vykoná stejné obraty, které mohou zahrnovat obvyklé chyby nezkušených žáků. Očekává se, že žadatel chyby slovně opraví, nebo (v případě potřeby) fyzicky zasáhne.

(e) Všechny relevantí úlohy by měly být absolvovány v rámci 6 měsíců. Nicméně všechny úlohy by měly, kde je to možné, být absolvovány ve stejný den. V zásadě neúspěch v jakékoli úloze vyžaduje opakování zkoušky zahrnující všechny úlohy s výjimkou těch, které mohou být opakovány samostatně. FE(S) může hodnocení ukončit v jakékoli fázi, pokud považuje opakování zkoušky za nezbytné.

AMC2 SFCL.345 FI(S) – hodnocení odborné způsobilosti

OBSAH HODNOCENÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI

(a) Obsah hodnocení odborné způsobilosti pro FI(S) by měl být následující:

ČÁST 1: ÚSTNÍ ZKOUŠKA TEORETICKÝCH ZNALOSTÍ	
1.1	Letecké právo
1.2	Všeobecné znalosti letadla
1.3	Provedení a plánování letu
1.4	Lidská výkonnost a omezení
1.5	Meteorologie
1.6	Navigace
1.7	Provozní postupy
1.8	Základy letu
1.9	Administrativa výcviku

ČÁST 2: PŘEDLETOVÁ INSTRUKTÁŽ	
2.1	Vizální prezentace
2.3	Technická přesnost
2.4	Srozumitelnost výkladu
2.5	Srozumitelnost řeči
2.6	Metoda výuky
2.7	Využití modelů a pomůcek
2.8	Účast žáka

ČÁST 3: LET	
3.1	Dohoda o provedení
3.2	Synchronizace řeči s předváděním
3.3	Opravování chyb
3.4	Ovládání letadla
3.5	Metoda výuky

3.6	Základní letecké umění a bezpečnost
3.7	Určování polohy a využití vzdušného prostoru

ČÁST 4: POLETOVÝ ROZBOR	
4.1	Vizální prezentace
4.2	Technická přesnost
4.3	Srozumitelnost výkladu
4.4	Srozumitelnost řeči
4.5	Metoda výuky
4.6	Využití modelů a pomůcek
4.7	Účast žáka

(b) Část 1, ústní zkouška teoretických znalostí, jakožto součást zkoušky hodnocení odborné způsobilosti, je rozdělena do dvou částí:

(1) Požaduje se, aby žadatel podle zkušebních podmínek přednesl přednášku jinému (jiným) „žákovi (žákům)“, z nichž jedním bude FE(S). Tato zkušební přednáška má být vybrána z položek části 1. Délka doby na přípravu této zkušební přednášky je předem odsouhlasena s FE(S). Žadatel může použít vhodnou literaturu. Tato zkušební přednáška by neměla přesáhnout 45 minut;

(2) Žadatel je FE(S) ústně zkoušen ze znalostí položek části 1 a základních kvalifikovaností instruktora (vyučování a učení se přednášených v kurzu FI(S).

(c) Části 2, 3 a 4 zahrnují úlohy k předvedení způsobilosti stát se FI(S) (například ukázkové úlohy prováděné instruktorem), které jsou vybírány FE(S) z osnovy letového výcviku výcvikového kurzu FI(S). Požaduje se, aby žadatel předvedl schopnosti FI(S), včetně předletové instruktáže, letového výcviku a poletového rozboru.

AMC3 SFCL.345 FI(S) – hodnocení odborné způsobilosti

FORMULÁŘ ŽÁDOSTI A ZPRÁVY PRO HODNOCENÍ ODPBORNÉ ZPŮSOBILOSTI FI(S)

FORMULÁŘ ŽÁDOSTI A ZPRÁVY PRO HODNOCENÍ ODPBORNÉ ZPŮSOBILOSTI FI(S)			
Tímto žádám o vydání osvědčení letového instruktora pro kluzáky (FI(S)) v souladu s Přílohou III (Část SFCL) k nařízení (EU) 2018/1976.			
1	**Osobní údaje žadatele**		
Příjmení žadatele:		Jméno(a) žadatele:	
Datum narození:	Telefon:		E-mail:
Adresa:		Stát:	
Datum:		Podpis žadatele:	
2	**Údaje o průkazu způsobilosti**		
Číslo průkazu způsobilosti (SPL):			
Další práva: *(zaškrtněne podle použitelnosti)*	☐ Rozšíření TMG ☐ Kvalifikace pro noční lety s TMG ☐ Pokročilá práva pro akrobacii	☐ Práva pro létání s kluzáky v oblačnosti ☐ Kvalifikace pro vlečení kluzáků ☐ Kvalifikace pro vlečení transparentů	
Způsoby vypouštění: *(zaškrtněne podle použitelnosti)*	☐ Vypouštění aerovlekem ☐ Vypouštění navijákem	☐ Vypouštění pomocí pružného lana ☐ Samostatné vypouštění	
3	**Letová praxe před kurzem**		
	Kluzáky	TMG	
Hodiny PIC:			
Hodiny celkem:			
Počet vypouštění / vzletů:	Vypouštění aerovlekem:		
	Vypouštění navijákem:		
4	**Předvstupní hodnocení**		
Doporučuji …… pro kurz FI(S).			
Název ATO/DTO:		Datum předvstupního hodnocení:	
Jméno HT (velkými písmeny) ATO/DTO:			
Jméno (velkými písmeny), číslo průkazu způsobilosti a podpis FI(S) provádějícího letové hodnocení (je-li to použitelné):			

5	**Prohlášení ATO/DTO**		
Potvrzuji, že …… úspěšně absolvoval schválený kurz výcviku pro osvědčení (FI(S) v souladu s příslušnou osnovou.			
Letové hodiny v průběhu kurzu:		Vzely v průběhu kurzu:	
Používané kluzáky, motorové kluzáky nebo TMG:			
Jméno(a) HT:			
Podpis:			
Název ATO/DTO:			
OD TOHOTO MÍSTA DÁLE VYPLNÍ EXAMINÁTOR			
6	**Výsledek hodnocení odborné způsobilosti**		
Ústní zkouška teoretických znalostí:	☐ Uspěl ☐ Částečně uspěl ☐ Neuspěl	Praktická část:	☐ Uspěl ☐ Částečně uspěl ☐ Neuspěl
Důvody a podrobnosti v případě neúspěchu nebo částečného úspěchu/jiné poznámky dle potřeby:			
V případě neúspěchu: *(zaškrtněne podle použitelnosti)*	☐ Před opakováním zkoušky doporučuji další pozemní výcvik. ☐ Před opakováním zkoušky doporučuji další letový výcvik s FI(S).		
	☐ Před opakováním zkoušky nepovažuji další letový nebo teoretický výcvik za nezbytný.		
Já, níže podepsaný examinátor: - jsem obdržel informace od žadatele týkající se jeho praxe a výcviku a shledal tuto praxi a výcvik za vyhovující použitelným požadavkům Přílohy III (Část SFCL) k nařízení (EU) 2018/1976; - potvrzuji, že byly absolvovány všechny předepsané obraty a úlohy, pokud není v případě neúspěchu výše uvedeno jinak; a - kde je to použitelné, jsem přezkoumal a uplatnil národní postupy a požadavky příslušného úřadu žadatele, který se liší od příslušného úřadu, který vydal mé osvědčení examinátora.			
Číslo osvědčení examinátora:		Číslo SPL examinátora:	
Jméno examinátora (velkými písmeny)		Datum a podpis examinátora:	
7	**Přílohy**		
Přiložena má být podrobná zpráva dle AMC2 SFCL.345			
Kopie osvědčení FE(S) (v případech, kdy se liší příslušný úřad žadatele a příslušný úřad examinátora)			

AMC1 SFCL.360(a)(1)(i) Osvědčení FI(S) – požadavky na rozlétanost

UDRŽOVACÍ VÝCVIK INSTRUKTORA

(a) Udržovací výcvik FI(S) by měl probíhat formou semináře. Takovéto semináře přístupné v členských státech by měly brát v úvahu zeměpisnou polohu, počet účastníků a četnost po celém území daného členského státu.

(b) Takové semináře by měly trvat alespoň 1 den (při miniálně 6 hodinách doby výuky), a přítomnost účastníků bude požadována po celou dobu včetně volných debat a pracovních seminářů. Měly by být vzaty v úvahu i jiné aspekty, jako je zařazení účastníků, kteří jsou držiteli kvalifikací na jiných kategoriích letadel.

(c) Někteří zkušení inspektoři FI(S), kteří se v současnosti účastní letového výcviku, s praktickými znalostmi požadavků na rozlétanost a současných technik výuky, by měli být na těchto seminářích začleněni do funkce přednášejících.

(d) Prezenční listina bude vyplněna a podepsána organizátorem semináře tak, jak je schváleno příslušným úřadem, aby se doložila návštěva a vyhovující účast inspektorů FI(S).

(e) Obsah udržovacího semináře inspektorů FI(S) by měl být vybrán z následujícího:

(1) nové nebo stávající pravidla nebo předpisy, s důrazem na znalost požadavků Části SFCL a provozních požadavků;

(2) vyučování a sebevzdělávání;

(3) techniky výuky;

(4) role instruktora;

(5) národní předpisy (podle použitelnosti);

(6) lidské činitele;

(7) bezpečnost letu, prevence incidentů a nehod;

(8) letecké umění;

(9) právní aspekty a postupy vymáhání;

(10) dovednost v navigaci včetně využití nových nebo současných navigačních prostředků;

(11) výuka létání kluzáku v oblačnosti (podle použitelnosti);

(12) témata související s meteorologií včetně metod distribuce; a

(13) jakékoliv doplňující téma vybrané příslušným úřadem.

(f) Účební lekce by měly poskytnout 45 minut na přednášku a 15 minut na dotazy. Doporučuje se použití vizuálních prostředků, interaktivního videa a jiných výukových prostředků (jsou-li k dispozici) pro volné debaty a pracovní semináře.

GM1 SFCL.360(a)(1)(i) Osvědčení FI(S) – požadavky na rozlétanost

ČETNOST UDRŽOVACÍHO VÝCVIKU INSTRUKTORA

K udržení si práv instruktora vyžaduje bod SFCL.360(a)(1)(i) po držitelích osvědčení FI(S), aby jednou za 3 roky absolvovali udržovací výcvik instruktora. Nicméně organizace ATO nebo DTO se mohou rozhodnout poskytovat svým instruktorům interní standardizační/udržovací výcvik mnohem častěji.

AMC1 SFCL.360(a)(2) Osvědčení FI(S) – požadavky na rozlétanost

PROKÁZÁNÍ SCHOPNOSTI POSKYTOVAT VÝCVIK

(a) Cílem předváděcího letu dle bodu SFCL.360(a)(2) je potvrdit zachování odborné způsobilosti instruktora.

(b) Převáděcí let by měl být uspořádán tak, aby se zajistilo, že přezkušovaný FI(S) prokáže, na zemi a v průběhu nejméně jednoho letu, znalosti, dovednosti a postoje příslušející práci FI(S), včetně alespoň následujícího:

(1) technické znalosti;

(2) schopnost vyučovat vzorek předmětů pozemního výuky a letové úlohy zvolených z výcvikového kurzu SPL;

(3) dostatečně vysoký standard létání;

(4) použití základů vyučování; a

(5) použití TEM.

(c) Přezkušující instruktor by měl úspěšné absolvování předváděcího letu zapsat do zápisníku žadatele.

GM1 SFCL.405 Omezení práv v případě právně zaručených zájmů

Příklady situace, kdy by měl examinátor zvážit, zda není narušena jeho objektivita, jsou, když je žadatel příbuzný nebo přítel examinátora, nebo pokud je pojí ekonomické zájmy nebo politická příslušnost, atd.

GM1 SFCL.405(a) Omezení práv v případě právně zaručených zájmů

EXAMINÁTOŘI, KTEŘÍ PROVÁDĚLI VÝCVIK UCHAZEČE

Bod SFCL.405(a) umožňuje examinátorovi, aby se podílel, jako letový instruktor, na 50 % letového výcviku uchazeče. V takových případech se doporučuje, aby těchto 50 % bylo rozprostřeno po celé délce kurzu a nebylo prováděno ke konci daného kurzu. ATO a DTO by měly odpovídajícím způsobem naplánovat a upravit přidělení instruktorů a žáků.

AMC1 SFCL.410(b)(3) Provádění zkoušek dovednosti, přezkoušení odborné způsobilosti a hodnocení odborné způsobilosti

FORMULÁŘ ŽÁDOSTI A ZPRÁVY PRO ZKOUŠKU DOVEDNOSTI NEBO PŘEZKOUŠENÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI SPL

FORMULÁŘ ŽÁDOSTI A ZPRÁVY PRO ZKOUŠKU DOVEDNOSTI NEBO PŘEZKOUŠENÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI SPL	
Zaškrtněte podle použitelnosti	Tímto v souladu s Přílohou III (Část SFCL) k nařízení (EU) 2018/1976: ☐ žádám o vydání průkazu způsobilosti pilota kluzáku (SPL). ☐ podávám zprávu o absolvování přezkoušení odborné způsobilosti pro SPL – rozlétanosti. ☐ podávám zprávu o absolvování přezkoušení odborné způsobilosti pro létání s kluzáky v oblačnosti – rozlétanosti.
1	**Osobní údaje žadatele**

Příjmení žadatele:		Jméno(a) žadatele:
Datum narození:	Telefon:	E-mail:
Adresa:		Stát:
Datum:		Podpis žadatele:

2	**Údaje o průkazu způsobilosti**
Číslo průkazu způsobilosti (je-li to použitelné):	
Práva: *(zaškrtněne podle použitelnosti)*	☐ Kluzáky ☐ TMG

OD TOHOTO MÍSTA DÁLE VYPLNÍ EXAMINÁTOR

3	**Údaje o letu pro zkoušku dovednosti / přezkoušení odborné způsobilosti**

Datum:	Kluzák/motorový kluzák/TMG:	Registrační značka:

Letiště nebo místo:	Čas vzletu:	Čas přistání:	Doba letu:
		Celková doba letu:	

4	**Výsledek zkoušky nebo přezkoušení**
Podrobnosti zkoušky dovednosti/přezkoušení odborné způsobilosti (včetně informací týkajících se ústní teoretické zkoušky, kde je to použitelné):	
5	**Poznámky**
Důvody a podrobnosti v případě neúspěchu nebo částečného úspěchu/jiné poznámky dle potřeby:	
6	**Prohlášení a údaje examinátora**

Já, níže podepsaný examinátor:

- jsem obdržel informace od žadatele týkající se jeho praxe a výcviku a shledal tuto praxi a výcvik za vyhovující použitelným požadavkům Přílohy III (Část SFCL) k nařízení (EU) 2018/1976;

- potvrzuji, že byly absolvovány všechny předepsané obraty a úlohy, pokud není v případě neúspěchu výše uvedeno jinak; - kde je to použitelné, jsem přezkoumal a uplatnil národní postupy a požadavky příslušného úřadu žadatele, který se liší od příslušného úřadu, který vydal mé osvědčení examinátora.	
Číslo osvědčení examinátora:	Číslo SPL examinátora:
Jméno examinátora (velkými písmeny):	Datum a podpis examinátora:
7	**Přílohy**
Přiložena má být podrobná zpráva o zkoušce dovednosti nebo přezkoušení odborné způsobilosti dle AMC1 SFCL.145	
Kopie osvědčení FE(S) (v případech, kdy se liší příslušný úřad žadatele a příslušný úřad examinátora)	

AMC1 SFCL.415(c)(2) Osvědčení FE(S) – práva a podmínky

ZVLÁŠTNÍ VÝCVIK PRO PRÁVA EXAMINÁTORA V SOUVISLOSTI S OSVĚDČENÍM FI(S)

Zvláštní výcvik pro práva examinátora v souvislosti s osvědčením FI(S) by měl:

(a) být absolvován pod dohledem FE(S), který je držitelem práv, v souladu s bodem SFCL.415(c); a

(b) zahrnovat nejméně všechny následující součásti:

(1) požadavky Části SFCL pro osvědčení FI(S);

(2) obsah AMC1 SFCL.345, AMC2 SFCL.345 a AMC3 SFCL.345; a

(3) provedení hodnocení odborné způsobilosti pro získání osvědčení FI(S), které by mělo být, je-li prováděno v průběhu počátečního standardizačního kurzu pro examinátory v souladu s bodem SFCL.430, absolvováno vedle zkoušky dovednosti nebo přezkoušení odborné způsobilosti pro SPL, jak je vyžadováno bodem SFCL.430(b)(1).

AMC1 SFCL.420(d) Osvědčení FE(S) – předpoklady a požadavky

HODNOCENÍ PŘÍSLUŠNÉ PRŮPRAVY ŽADATELE

Při hodnocení příslušné průpravy (spolehlivosti) žadatele by měl příslušný úřad hodnotit osobnost a charakter žadatel a jeho spolupráci s příslušným úřadem.

Příslušný úřad může rovněž zohlednit, zda byl žadatel shledán vinným z jakéhokoli relevantního trestného činu nebo jiných přestupků, s přihlédnutím k vnitrostátnímu právu a zásadám nediskriminace.

AMC1 SFCL.430 Osvědčení FE(S) – standardizační kurz

(a) VŠEOBECNĚ

(1) Jakmile příslušný úřad vydává oprávnění k provádění standardizačních kurzů FE(S) organizaci ATO nebo DTO, měl by sledovat provádění těchto kurzů pomocí příslušných činností dozoru.

(2) Standardizační kurz FE(S) by měl trvat nejméně 1 den, měl by být rozdělený na teoretickou výuku a praktický výcvik.

(3) Příslušný úřad, ATO nebo DTO by měli stanovit jakýkoli další výcvik požadovaný před připuštěním kandidáta k hodnocení odborné způsobilosti examinátora.

(b) OBSAH

(1) Teoretický výcvik

(i) Teoretický výcvik by měl pokrývat alespoň:

(A) obsahy AMC2 SFCL.430 a příručky letového examinátora (FEM);

(B) Část SFCL a související AMC a GM, které jsou relevantní k jeho povinnostem;

(C) provozní požadavky a související AMC a GM, které jsou relevantní k jeho povinnostem;

(D) národní požadavky, které jsou relevantní k jeho zkušebním povinnostem;

(E) základy lidské výkonnosti a omezení, které jsou relevantní pro letové zkoušení;

(F) základy hodnocení, které jsou relevantní pro výkon žadatele; a

(G) systém řízení organizací ATO a organizační struktura organizací DTO;

(ii) Examinátoři by měli být rovněž seznámeni s požadavky týkajícími se ochrany osobních údajů, odpovědnosti, úrazového pojištění a poplatků, podle použitelnosti v dotčeném členském státě.

(iii) Všechny výše uvedené položky jsou požadavky základních znalostí examinátora a doporučují se jako materiály základního kurzu. Tyto materiály základního kurzu mohou být studovány před zahájením doporučeného výcviku examinátora. Základní kurz může využívat jskoukoli vhodnou formu výuky.

(2) Praktický výcvik

(i) Praktický výcvik by měl zahrnovat alespoň:

(A) znalosti a řízení zkoušky, pro kterou je požadováno osvědčení. Ty jsou popsány v příslušných modulech příručky FEM; a

(B) znalosti administrativních postupů týkajících se dané zkoušky nebo přezkoušení.

(ii) Pro prvotní osvědčení examinátora by měl praktický výcvik zahrnovat vyzkoušení profilu požadované zkoušky, sestávajícího z provedení nejméně dvou profilů zkoušky nebo přezkoušení v roli examinátora, včetně instruktáže, provedení zkoušky dovednosti a přezkoušení odborné způsobilosti, hodnocení žadatele, který byl podroben zkoušce nebo přezkoušení, rozboru a vyhotovení záznamu nebo dokumentace pod dohledem examinátora.

AMC2 SFCL.430 Osvědčení FE(S) – standardizační kurz

STANDARDIZAČNÍ UJEDNÁNÍ PRO EXAMINÁTORY

(a) Všeobecně

(1) Examinátor by měl žadateli poskytnout dostatečnný čas na přípravu na zkoušku nebo přezkoušení.

(2) Examinátor by měl let zkoušky nebo přezkoušení plánovat tak, aby mohly být provedeny všechny předepsané úlohy, přičemž je na každou z úloh dostatek času a

s patřičným ohledem na podmínky počasí, provozní situaci, požadavky ATC a místní postupy.

(b) Účel zkoušky nebo přezkoušení

(1) Určení, pomocí praktického předvedení v průběhu zkoušky nebo přezkoušení, že žadatel získal nebo si udržel požadovanouúroveň znalostí a dovedností nebo odborné způsobilosti.

(2) Zlepšení výuky a letového výcviku v organizacích ATO nebo DTO díky zpětné vazbě od examinátorů týkající se položek nebo částí zkoušek nebo přezkoušení, u kterých se nejčastěji propadá.

(3) Pomoc při udržování a, kde je to možné, zlepšování standardů týkajících se letové bezpečnosti tím, že examinátoři během zkoušek nebo přezkoušení předvádí dobré letecké umění a disciplínu za letu.

(c) Provedení zkoušky nebo přezkoušení

(1) Examinátor zajistí, že žadatel absolvuje zkoušku nebo přezkoušení v souladu s požadavky Části SFCL a je hodnocen oproti požadovaným standardům zkoušky nebo přezkoušení.

(2) Každá položka v rámci části zkoušky nebo přezkoušení by měla být absolvována a hodnocena separátně. Program zkoušky nebo přezkoušení, jak byl oznámen, by neměl být examinátorem obvykle měněn.

(3) Mezní nebo sporné provedení položky zkoušky nebo přezkoušení by nemělo mít vliv na hodnocení examinátora jakýchkoli následujících položek.

(4) V průběhu předletové instruktáže by si měl examinátorem s žadatelem potvrdit požadavky a omezení týkající se zkoušky nebo přezkoušení.

(5) Jakmile je zkouška nebo přezkoušení dokončena nebo přerušena, měl by examinátor s žadatelem provést rozbor a uvést důvody, proč u položek nebo částí neuspěl. V případě neúspěšné nebo přerušené zkoušky dovednosti a přezkoušení odborné způsobilosti by měl žadateli poskytnout příslušnou radu, aby mu při opakováních zkoušky nebo přezkoušení pomohl.

(6) Jakékoli připomínky k posouzení zkoušky nebo přezkoušení nebo hodnocení examinátorem provedeným v rámci poletového rozboru nebo nesouhlas s nimi budou zaznamenány examinátorem do zprávy o zkoušce nebo přezkoušení, podepsány examinátorem a spolupodepsány žadatelem.

(d) Příprava examinátora

(1) Examinátor by měl dohlížet na všechny aspekty přípravy letu zkoušky nebo přezkoušení, včetně získání nebo zajištění povolení/spolupráce ATC, je-li potřeba.

(2) Examinátor naplánuje zkoušku nebo přezkoušení v souladu s požadavky Části SFCL. Prováděny budou pouze obraty a postupy stanovené na příslušném formuláři zkoušky nebo přezkoušení. Opakování zkoušení neúspěšného žadatele by bez jeho souhlasu neměl provádět stejný examinátor.

(e) Přístup examinátora

Examinátor by měl podporovat přátelskou a uvolněnou atmosféru před a v průběhu letu zkoušky a přezkoušení. Negativní nebo nepřátelský přístup by se neměl používat. V průběhu letu zkoušky nebo přezkoušení by se měl examinátor vyvarovat negativních komentářů nebo kritiky a veškeré hodnocení by si měl ponechat na poletový rozbor.

(f) Systém hodnocení

Ačkoliv zkouška nebo přezkoušení mohou mít předepsány tolerance provedení, nemělo by se od žadatele očekávat, že jich dosáhne na úkor plynulého a stabilního letu. Examinátor by měl vzít v potaz nepředvídatelné odchylky vzniklé turbulencí, pokyny ATC atd. Examinátor by měl ukončit zkoušku nebo přezkoušení pouze, pokud je jasné, že by žadatel nebyl schopen předvést požadovanou úroveň znalostí, dovednosti nebo odborné způsobilosti a že bude

z bezpečnostních důvodů nezbytné opakování celé zkoušky. Pro hodnocení by měl examinátor použít jeden z následujících termínů:

(1) „uspěl“, za předpokladu, že žadatel předvádí požadovanou úroveň znalostí, dovedností nebo odborné způsobilosti, a kde je to použitelné, zůstává v tolerancích předepsaných pro letovou zkoušku pro průkaz způsobilosti nebo kvalifikaci;

(2) „neuspěl“, za předpokladu, že nastane cokoliv z následujícího:

(i) tolerance předepsané pro letovou zkoušku byly překročeny i poté, co examinátor vzal v potaz nepředvídatelné odchylky vzniklé turbulencí nebo pokyny ATC;

(ii) cíl zkoušky nebo přezkoušení není splněn;

(iii) cíl úlohy je splněn, ale za cenu nebezpečného letu, porušení pravidla nebo předpisu, nedostatečného leteckého umění nebo hrubosti řízení;

(iv) není předvedena přijatelná úroveň znalostí;

(v) není předvedena přijatelná úroveň zvládnutí letu; a

(vi) v zájmu bezpečnosti je nutný zásah examinátora; a

(3) „částečně uspěl“ v souladu s kritérii uvedenými v odpovídajícím dodatku zkoušky dovednosti k Části SFCL.

(g) Metoda a náplň zkoušky nebo přezkoušení

(1) Před podstoupením zkoušky nebo přezkoušení examinátor ověří, že kluzák zamýšlený pro použití je pro zkoušku nebo přezkoušení vhodně a přiměřeně vybaven. Může být použito letadlo spadající do bodů (a), (b), (c), nebo (d) Přílohy I základního nařízení, pokud jsou předmětem oprávnění dle bodu ORA.ATO.135 Přílohy VII (Část ORA) nebo bodu DTO.GEN.240 Přílohy VIII (Část DTO) k nařízení (EU) č. 1178/2011.

(2) Let při zkoušce nebo přezkoušení bude proveden v souladu s AFM.

(3) Let při zkoušce nebo přezkoušení bude proveden v rámci omezení obsažených v provozní příručce ATO, nebo jsou-li k dispozici, v rámci omezení uvedených DTO.

(4) Obsah

Zkouška či přezkoušení sestává z:

(i) ústní zkoušky na zemi (kde je to použitelné), která by měla zahrnovat:

(A) všeobecné znalosti kluzáku a výkonnosti;

(B) postupy plánování a provozu;

(C) teoretické znalosti obecných předmětů dle bodu SFCL.135(a)(1) v případech, kdy žadatel získává zápočet v souladu s bodem SFCL.140(a), na základě průkazu způsobilosti, jehož práva nevykonával déle než 2 roky; a

(D) další relevantní položky nebo části zkoušky nebo přezkoušení;

(ii) předletové instruktáže, která by měla zahrnovat:

(A) posloupnost zkoušky nebo přezkoušení;

(B) bezpečnostní úvahy.

(iii) letových úloh, které by měly zahrnovat každou relevantní položku nebo část zkoušky nebo přezkoušení; a

(iv) poletového rozboru, který by měl zahrnovat:

(A) posouzení nebo hodnocení žadatele;

(B) pořízení dokumentace zkoušky či přezkoušení, pokud možno za přítomnosti FI(S) žadatele.

(5) Zkouška nebo přezkoušení má simulovat praktický let. Vzhledem k tomu může examinátor předložit žadateli praktické scénáře, když zajistí, že žadatel tím nebude zmaten a bezpečnost létání nebude ohrožena.

(6) Pokud mají být manévry prováděny pouze na základě přístrojů (přezkoušení odborné způsobilosti pro práva létání v oblačnosti s kluzákem), měl by examinátor zajistit, že je k simulaci podmínek letu v oblačnosti použit vhodný způsob zaclonění výhledu.

(7) Během zkoušky či přezkoušení by měl examinátor provádět záznam letu a hodnotící záznamy, aby je mohl použít při poletovém rozboru.

(8) Examinátor by měl být flexibilní s ohledem na možnost změn oproti předletové instruktáži z důvodu pokynů ATC nebo jiných okolností ovlivňujících zkoušku či přezkoušení.

(9) Pokud nastanou změny vzhledem k plánované zkoušce či přezkoušení, examinátor by se měl ujistit, že jim žadatel rozumí a přijímá je. Jinak by měl být let za účelem zkoušky či přezkoušení ukončen.

(10) Pokud se žadatel rozhodne nepokračovat ve zkoušce nebo přezkoušení z důvodů, které budou examinátorovi připadat nepřiměřené, žadatel bude hodnocen jako neúspěšný v těch položkách či částech, které neabsolvoval. Jestliže byly zkouška či přezkoušení ukončeny z důvodů, které budou examinátorovi připadat přiměřené, budou při následující zkoušce či přezkoušení zkoušeny pouze ty položky či části, které nebyly dokončeny.

(11) Examinátor může zkoušku či přezkoušení kdykoliv ukončit, pokud se domnívá, že odborná způsobilost žadatele vyžaduje celkové opakování zkoušky či přezkoušení.

GM1 SFCL.430 Osvědčení FE(S) – standardizační kurz

PLÁNOVÁNÍ ZKOUŠEK A PŘEZKOUŠENÍ

(a) FE(S) by na den neměl pránovat více než:

(1) celkem čtyři zkoušky dovednosti nebo přezkoušení odborné způsobilosti týkající se SPL; nebo

(2) celkem dvě hodnocení odborné způsobilosti týkající se osvědčení FI(S) nebo FE(S).

(b) FE(S) by měl plánovat nejméně 2 hodiny na zkoušku dovednosti, přezkoušení odborné způsobilosti nebo hodnocení odborné způsobilosti, včetně předletové instruktážea přípravy, provedení zkoušky, přezkoušení nebo hodnocení odborné způsobilosti, poletového rozboru, hodnocení žadatele a zpracování dokumentace.

(c) Doba letu při zkoušce dovednosti, přezkoušení odborné způsobilosti nebo hodnocení odborné způsobilosti musí být dostatečná k tomu, aby umožňovala provedení všech položek zkoušky, přezkoušení nebo hodnocení. Pokud to není možné provést během jednoho letu, musí být provedeny další lety. Pro celkové doby trvání zkoušky dovednosti, přezkoušení či hodnocení odborné způsobilosti mohou být jako vodítko použity následující hodnoty:

(1) 30 minut nebo tři vzlety nebo přistání, podle použitelnosti, pro zkoušku dovednosti nebo přezkoušení odborné způsobilosti SPL;

(2) 45 minutes nebo čtyři vzlety nebo přistání, podle použitelnosti, pro zhodnocení odborné způsobilosti FI(S).

AMC1 SFCL.445 Osvědčení FE(S) – hodnocení odborné způsobilosti

(a) VŠEOBECNĚ

K hodnocení odborné způsobilosti žadatelů o osvědčení FE(S) může příslušný úřad jmenovat buď jednoho ze svých inspektorů, nebo služebně staršího (senior) examinátora.

(b) DEFINICE

(1) „Inspektor/služebně starší examinátor“: inspektor příslušného úřadu nebo služebně starší examinátor provádějící hodnocení odborné způsobilosti examinátora.

(2) „Žadatel o examinátora“: osoba usilující o získání osvědčení examinátora.

(3) „Kandidát“: inspektor/služebně starší examinátor, který za účelem provedení hodnocení odborné způsobilosti harje roli osoby, která je zkoušena nebo přezkušována žadatelem o examinátora.

(c) PROVÁDĚNÍ HODNOCENÍ

Inspektor nebo služebně starší examinátor bude sledovat všechny žadatele o examinátory provádějící zkoušku „kandidáta“ v kluzáku, pro které je osvědčení examinátora požadováno. Položky ze souvisejících výcvikových kurzů a plánu zkoušky nebo přezkoušení budou pro zkoušení „kandidáta“ žadatelem o examinátora vybrány inspektorem. Poté, co inspektor/starší examinátor odsouhlasí obsah zkoušky, se očekává, že žadatel o examinátora povede celou zkoušku. To bude zahrnovat předletovou instruktáž, provedení letu, hodnocení a poletového rozbor činnosti „kandidáta". Inspektor/starší examinátor probere hodnocení s žadatelem o examinátora před tím, než se provede poletový rozbor s „kandidátem" a než je „kandidát“ informován o výsledku.

(d) INSTRUKTÁŽ „KANDIDÁTA“

(1) Kandidát" by měl dostat čas a prostor k přípravě na zkušební let. Instruktáž by měla zahrnovat následující:

(i) účel letu;

(ii) podle potřeby kontroly průkazu způsobilosti;

(iii) prostor pro otázky „kandidáta";

(iv) provozní postupy, které se musí dodržovat;

(v) zhodnocení počasí;

(vi) rozsah provozních oprávnění „kandidáta" a examinátora;

(vii) cíle, se kterými by se měl „kandidát" ztotožnit;

(viii) simulované předpoklady počasí (např. rychlost větru a dohlednost/základna oblačnosti);

(ix) zakrytí kabiny (je-li použitelné);

(x) obsah úlohy, která se má plnit;

(xi) dohodnutá rychlost a parametry pilotáže (např. maximální rychlosti při vzletu);

(xii) použití R/T;

(xiii) rozdělení úloh mezi „kandidátem" a examinátorem (např. během nouzových případů); a

(xiv) administrativní postupy (např. podání letového plánu).

(2) Žadatel o examinátora by měl s „kandidátem" udržovat nezbytnou míru komunikace. Žadatel o examinátora by měl projít následující kontrolní body:

(i) potřeba dát „kandidátovi" přesné pokyny;

(ii) odpovědnost za bezpečné provedení letu;

(iii) zásah examinátorem do řízení, je-li nezbytný;

(iv) použití zakrytí kabiny;

(v) spojení s ATC (kde je vyžadováno) a potřeba stručných, snadno pochopitelných záměrů;

(vi) podněcování „kandidáta" (napovídáním) s ohledem na požadovaný sled událostí (např. následuje po selhání navijáku); a

(vii) zachovávání způsobu stručných, věcných a nevtíravých poznámek.

(e) HODNOCENÍ

Žadatel o examinátora by měl mít na mysli povolené odchylky letové zkoušky stanovené v příslušné zkoušce dovednosti. Pozornost by se měla věnovat následujícím bodům:

(1) dotazům „kandidáta";

(2) sdělení výsledků zkoušky a všech neúspěšných částí; a

(3) sdělení příčin neúspěchu.

(f) POLETOVÝ ROZBOR

Žadatel o examinátora by měl inspektorovi předvést schopnost otevřeného, nestranného poletového rozboru práce „kandidáta", založeného na prokazatelných faktech. Patrná by měla být rovnováha mezi vlídností a neústupností. Podle úvahy žadatele by měly být s „kandidátem" probrány tyto body:

(1) doporučení kandidátovi, jak se vyhnout chybám nebo je napravit;

(2) zmínka o kterýchkoliv dalších poznamenaných výtkách;

(3) poskytnutí jakékoliv prospěšné rady.

(g) POŘÍZENÍ ZÁZNAMU NEBO DOKUMENTACE

Žadatel o examinátora by měl inspektorovi prokázat, že je schopen správně vyplnit příslušné záznamy. Tyto záznamy mohou být:

(1) příslušný formulář zkoušky či přezkoušení;

(2) zápis do průkazu způsobilosti; a

(3) formulář oznámení neúspěchu.

(h) PROKÁZÁNÍ TEORETICKÝCH ZNALOSTÍ

Žadatel o examinátora by měl inspektorovi předvést dostatečnou znalost předpisových požadavků souvisejících s činností examinátora.

AMC1 SFCL.445; SFCL.460 Osvědčení FE(S) – hodnocení odborné způsobilosti; Osvědčení FE(S) – platnost, prodloužení platnosti a obnova

KVALIFIKACE SLUŽEBNĚ STARŠÍCH EXAMINÁTORŮ

(a) Služebně starší examinátor zvláště pověřený příslušným úřadem ke sledování zkoušek dovednosti nebo přezkoušení odborné způsobilosti za účelem prodlužování platnosti osvědčení examinátora by měl:

(1) být držitelem platného nebo aktuálního osvědčení examinátora odpovídajícího právům, která jsou udělována;

(2) mít úroveň praxe jako examinátor, která je přijatelná pro příslušný úřad;

(3) mít za sebou několik zkoušek dovednosti či přezkoušení odborné způsobilosti jako FE(S).

(b) Příslušný úřad může vykonat předběžné hodnocení žadatele nebo kandidáta provedením zkoušky dovednosti a přezkoušení odborné způsobilosti pod dohledem inspektora příslušného úřadu.

(c) Žadatelé by se měli zúčastnit instruktáže, kurzu či semináře pro služebně starší examinátory pořádaných příslušným úřadem. Náplň a délka trvání budou určeny příslušným úřadem a měly by zahrnovat:

(1) samostudium předcházející kurzu;

(2) legislativu;

(3) úlohu služebně staršího examinátora;

(4) hodnocení examinátora; a

(5) národní administrativní požadavky.

(d) Platnost oprávnění by neměla překročit platnost osvědčení examinátora, a v žádném případě by neměla překročit 5 let. Platnost oprávnění může být prodloužena v souladu s postupy stanovenými příslušným úřadem.

AMC1 SFCL.460(b)(1) Osvědčení FE(S) – platnost, prodloužení platnosti a obnova

UDRŽOVACÍ KURZ PRO EXAMINÁTORY

Udržovací kurz pro FE(S) by měl být organizován jako seminář, který se řídí obsahem standardizačního kurzu examinátorů uvedeného v AMC1 SFCL.430.

AMC1 SFCL.460(b)(2) Osvědčení FE(S) – platnost, prodloužení platnosti a obnova

PROKÁZÁNÍ SCHOPNOSTI PROVÁDĚT ZKOUŠKY DOVEDNOSTI, PŘEZKOUŠENÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI NEBO HODNOCENÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI

Za účelem prokázání schopnosti provádět zkoušky dovednosti, přezkoušení odborné způsobilosti nebo hodnocení odborné způsobilosti může dohled služebně starším examinátorem nebo inspektorem během letu kluzáku sestávat z:

(a) sledování instruktáže, poletového rozboru, stejně jako pozorování letu ze země; nebo

(b) situace s hraním rolí, kdy služebně starší examinátor nebo inspektor příslušného úřadu bude hrát „žadatele o examinátora“, který je hodnocen žadatelem o prodloužení platnosti nebo obnovu osvědčení examinátora.